

AN GIANG HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TÂM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC HỒ CHÍ MINH

Làm theo
LỜI BẮC

Tập ca cổ nhiều tác giả

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - VĂN NGHỆ

LÀM THEO LỜI BÁC

AN GIANG HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TẤM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC HỒ CHÍ MINH

LÀM THEO LỜI BÁC

NHIỀU TÁC GIẢ

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - VĂN NGHỆ

LỜI GIỚI THIỆU

Cuộc thi sáng tác, quảng bá các tác phẩm văn học, nghệ thuật và báo chí viết về chủ đề học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh do Ban Thường vụ Tỉnh ủy An Giang phát động trong năm 2014 đã thu hút đông đảo văn nghệ sĩ, nhà báo, các tầng lớp nhân dân tham gia sáng tác, sáng tạo nên nhiều tác phẩm có giá trị cao, góp phần đưa việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh trở thành công việc thường xuyên, hằng ngày của các cấp, các ngành, của mỗi cán bộ, đảng viên và các tầng lớp nhân dân.

Ngay từ những ngày đầu phát động, Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy đã chủ động triển khai tuyên truyền trên các phương tiện truyền thông, chỉ đạo Ban Tuyên giáo các cấp thông tin, tuyên truyền, hưởng ứng cuộc thi. Nhiều cách làm tích cực, chủ động, sáng tạo của các cấp, các ngành, các địa phương trong tỉnh đã góp phần phổ biến tuyên truyền rộng rãi mục đích yêu cầu và nội dung của cuộc thi đến với các tầng lớp nhân dân.

Hội Nhà báo, Hội Liên hiệp Văn học - Nghệ thuật, Báo An Giang, Đài Phát thanh - Truyền hình An Giang thường xuyên đăng phát nêu rõ mục đích, ý nghĩa và thể lệ cuộc thi; cổ vũ, động viên đội ngũ cán bộ, viên chức, phóng viên, biên tập viên, cộng tác viên tăng cường viết các tin, bài phản ánh những cách làm hay, những mô hình mới, những gương điển hình tiên tiến trong việc làm theo Bác nhằm hưởng ứng tốt cuộc thi. Đồng thời các cơ quan báo chí cũng dành thời lượng đáng kể đăng tải các bài dự thi, cung cấp thông tin về kết quả học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh của cá

nhân, tập thể điển hình để nhiều người cùng tham khảo, tìm chất liệu, cảm hứng trong sáng tác, góp phần quan trọng nâng cao chất lượng các tác phẩm và thu hút sự tham gia của đông đảo các tầng lớp nhân dân.

Tổng số có 786 tác phẩm của các thể loại báo chí, ký văn học, tranh cổ động và bài ca cổ. Chất lượng các tác phẩm khá đồng đều, nội dung phản ánh đa dạng, đi sâu vào các gương điển hình trong học tập và làm theo Bác, nhận được sự đánh giá rất cao từ Hội đồng giám khảo là những văn nghệ sĩ, nhà báo có uy tín trong khu vực Đồng bằng sông Cửu Long. Các đối tượng được phản ánh đa dạng, phong phú; những cá nhân, tập thể từ thành thị đến nông thôn; từ vùng sâu đến vùng xa; từ những ngành nghề, lĩnh vực đời sống xã hội khác nhau... đã vận dụng tốt việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức của Bác vào đời sống, sản xuất và các hoạt động đời thường, qua đó góp phần làm sáng tỏ thêm những giá trị đạo đức cao đẹp, vĩnh hằng của Bác.

Vượt qua rào cản của những hạn chế, khó khăn, có thể nói cuộc thi đã tạo ra một sân chơi lành mạnh, bổ ích có ý nghĩa chính trị xã hội sâu sắc, thể hiện sự quan tâm, yêu mến của các tầng lớp nhân dân đối với Chủ tịch Hồ Chí Minh. Để tiếp tục quảng bá rộng rãi những tác phẩm có chất lượng của cuộc thi đến với cộng đồng, qua đó góp phần nhân rộng, làm cho việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh trở thành công việc thường xuyên, hằng ngày của các cấp, các ngành, của mỗi cán bộ, đảng viên và các tầng lớp nhân dân, Ban tổ chức trân trọng giới thiệu cùng độc giả Tập ca cổ **Làm theo lời Bác** gồm 32 tác phẩm của các tác giả đã vào vòng chung khảo.

BAN TỔ CHỨC CUỘC THI

VỀ VANG NGƯỜI LÍNH CỤ HỒ

Danh Thị ATICAH

NÓI LỜI

*Tôi về thăm An Giang một ngày nắng ấm
Được nghe kể chuyện người chiến sĩ hùng anh
Mấy mươi năm vẫn cống hiến âm thầm
Luôn học tập, làm theo lời Bác dạy.*

VỌNG CỎ

I/. Anh sinh ra vào những ngày non sông giành độc lập, chan chứa niềm vui cuộc sống mới theo về. Ngọc Hiển, Cà Mau cũng rộn rã tư bề. Nhưng chẳng bao lâu cả miền Nam tràn đầy bóng giặc, thôn xóm hoang tàn, đồng lúa xác xơ. Mười lăm tuổi đời anh đã ước mơ, mong ngày mai non nước được thanh bình. Dân quê mình thoát cảnh điêu linh, quyết đuổi giặc thù, anh trở thành chiến sĩ.

2/. Chiến đấu hiên ngang kiên trung bền bỉ, vượt bao gian nguy đối mặt với quân **thù**. Thương quê hương lửa khói mịt **mù**. Giã biệt Cà Mau anh về An Giang chiến đấu, đêm núi Dài ngày căn cứ B3. Người lính Cụ Hồ chiến đấu xông pha, đời Túc Dụ hơn trăm ngày đêm chống giặc. Chiến thắng vẻ vang sao lệ tràn khóe mắt, người chiến sĩ lặng thầm tiễn đồng đội ra đi.

LÝ CÁI MÓN

*Chiều biệt ly lòng đau như xé
Thương lắm bạn tôi chưa lần nói câu tình yêu
Đã hy sinh vì Tổ quốc hiến dâng cuộc đời
Đồng chí ơi! Nơi chiến trường liệt oanh
Cho quê hương thắm tươi màu xanh
Thống nhất sơn hà non nước trọn niềm vui.*

VỌNG CỎ

5/. Non nước trọn niềm vui ngày thanh bình từ chiến trường trở lại. Anh chọn An Giang làm quê hương yêu dấu cùng dựng xây mái ấm gia **đình**. Người lính năm xưa, hôm nay vẫn là chiến sĩ giữa thời **bình**. Nén chịu cơn đau từ vết thương hành hạ, làm hết sức mình không ngại gian lao. Khu phố dân cư xây dựng phong trào, cùng các đồng chí cũng từng là chiến sĩ. Vượt bao khó khăn vẫn luôn bền chí. Ôi! Những cựu chiến binh người lính Cụ Hồ.

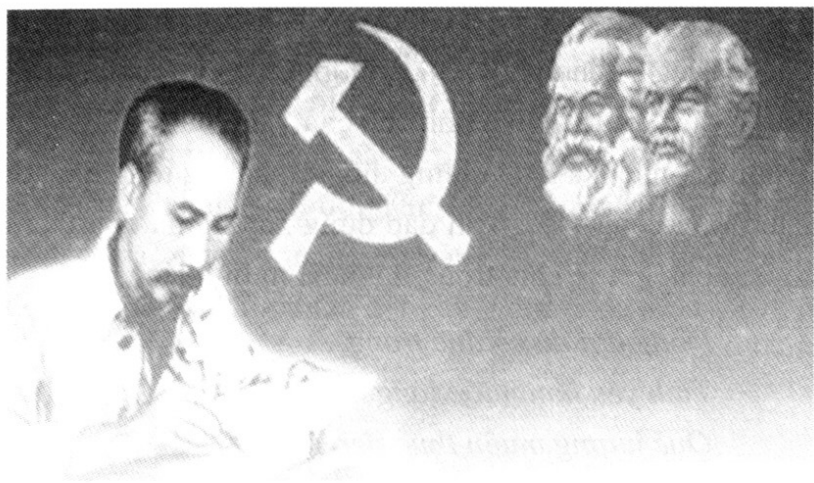
6/. Người lính Cụ Hồ chiến đấu cho dân, nay giữa đời thường vì dân phục vụ. Anh giúp bà con xây lại căn nhà đột nát, giúp đỡ tận tình cho chú Tám, bà Tư. Khuyên lớp thanh niên xa lánh những thói hư, luôn gương mẫu đi đầu trong công việc. Vun đắp dựng xây nghĩa tình thắm thiết, đoàn kết sẻ chia trong nghĩa xóm tình làng.

Dòng đời dù có đục trong

Tình yêu non nước lòng không đổi dời

Quê hương muôn thuở đẹp tươi

Noi theo gương Bác sáng ngời nghĩa nhân./.

THEO GƯƠNG BÁC

Huỳnh Ngọc Ẩn

NÓI LỜI

*Hơn bốn mươi năm rồi ngày Bác ra đi
Tổ quốc Việt Nam chưa một ngày ngơi nghỉ
Theo gương Bác chúng con dặn lòng bền bỉ
Dựng xây đất nước đẹp giàu, thỏa lòng Bác ước mong*

LÝ QUÀ CẦU

*Toàn dân đang quyết tâm một lòng
Theo con đường của Bác dựng xây, đất nước Việt Nam
Học tập, noi gương luôn làm theo đức tính của Người
Vì dân, vì nước lớp cháu con cùng nhau chung sức
Đất nước rạng danh ngàn năm
Sánh vai ngang cường quốc mạnh giàu. (2 lần)*

VỌNG CỎ

1/. Bác ơi! Có biết bao tấm gương điển hình trong lao động, học tập làm theo tấm gương đạo đức của Cha **già**. Từ cuộc sống riêng tư cho đến lợi ích của nước **nhà**. Hàng triệu tấm lòng vì đồng bào ruột thịt, đóng góp xây đời mà không chút so đo (-). Có những người hiến đất, hiến thân, san sẻ tình thương đem hạnh phúc đến mọi nhà, hiến cả những giọt máu hồng đang chảy khắp châu thân, chấp cánh cho đời vì tương lai của đất nước (-).

2/. Vâng lời Bác chúng con luôn trau dồi đạo đức, tu dưỡng phẩm chất bản thân sao cho thật vẹn **toàn**. Sống phải biết mình vì mọi **người**. Đây “Cần kiệm, Liêm chính” nhớ lời Bác dạy, kia tập tính thật thà “Chí công, Vô tư” (-). Xây dựng đất nước này đâu chỉ riêng ai, mà cần phải có tinh thần đoàn kết. Khắc sâu trong tim những lời Bác dạy, phải hết sức hết lòng cùng khối đại đoàn kết toàn dân (-).

LÝ QUA CẦU

Giờ **đây** - bao tấm gương xây đời
Trở thành điểm sáng của mọi người dân trên khắp
làng quê
Người người chung tay xây cầu treo liên xã,
liên đường
Trường xây ngôi mới, thấp lên nền tương lai mới
No ấm cùng nhau sẻ chia
Xóa tan đi cuộc sống đói nghèo (2 lần).

VỌNG CỎ

5/. Học tập gương Bác chúng con luôn biết nhường cơm sẻ áo, biết san sẻ yêu thương cho tất cả muôn người. Biết “Nâng niu tất cả chỉ quên mình”. Biết chăm sóc từ cụ già cho đến đàn em nhỏ, biết tình nguyện vì cộng đồng, xây dựng nếp sống văn minh (-). Có những con người bình dị thân thương, học tập và làm theo gương Bác bằng những việc làm thiết thực, bởi họ luôn tin yêu và vô vàn kính phục, Hồ Chí Minh đức độ sáng ngời (-).

*(Ngâm dặm): “Bác Hồ là vị Cha chung
Là Sao Bắc đẩu là vàng Thái Dương”*

6/. Lời xưa Bác dạy: “Các Vua Hùng có công dựng nước, Bác cháu ta phải cùng nhau giữ lấy nước”. Muốn hiện thực điều này thì cả dân tộc phải có sự quyết tâm. Từ cô công nhân, anh công chức, đến chú bộ đội của nhân dân, chị thương hồ đến bác nông dân cần cù lam lũ. Tất cả cùng chung một lời nhắn nhủ, hãy tô điểm non sông bằng những chiến công đầy (-). Học tập và làm theo gương Bác không cần điều gì cao xa lắm, mà chỉ cần trái lòng với Tổ quốc, với nhân dân.

*“Triệu người như một Bác ơi!
Chúng cháu muôn đời học tập Bác kính yêu”.*

Tháng 10/2014.

THƯƠNG LẮM NGƯỜI ƠI

Nhạc: *Đỗ Việt Phương*

Lời cô: *Trần Phước Bình*

NHẠC

Nơi ấy những ngày thơ ấu, mùa thu êm nhịp vông đưa. Nơi ấy cha bạc lưng áo, quê hương tảo tần chất chiu. Nơi ấy phương trời ta nhớ, tuổi thơ bến nước nao nao. Nơi đất nghĩ suy trần trở. Ta về xanh tuổi... hai... mười.

VỌNG CỔ

I/. Nơi ấy năm xưa có những ngày đội nắng dầm mưa tảo tần xuôi ngược. Tấm áo quê hương bạc màu gió bụi lưng ướt vai trơn vì nắng sớm mưa *chiều*. Thương lắm người ơi khó nhọc bao *điều*. Đất nẻ chân chim cỗi cằn sỏi đá, vai mẹ gánh gồng vất vả đồng xa, tay cuốc tay cày quần nặng lưng cha, nơi ấy gian truân những ngày con thơ ấu. Tiếng hát mênh mông dòng sông vàng sắc nắng, nghe tiếng ai hò người ơi thương lắm.

2/. Nơi ấy quê em những ngày khói lửa, đạn xéo bom giãng bởi lũ giặc điên **cuồng**. Vầng trán nhăn nheo mắt lệ u **buồn**. Cha đã khóc nhưng không phải vì khuất phục, mà chỉ đau lòng trần trở với quê hương. Đất lở sông buồn vì đất thấm tình thương, những ngày ấu thơ con êm đềm bên cánh võng, cha chỉ mong sao con vươn mình bay bổng, tô thắm cho đời ngào ngạt tuổi hai mươi.

NHẠC

An Giang ơi An Giang, ta về nghe sóng vỗ bờ câu ru tiếng ai hát mênh mang dòng sông, ơi cô gái, chiều nay lúa vàng sắc nắng em cười nghiêng nghiêng, để thương hoài đất trời An Giang. Để thương hoài đất trời... An... Giang.

VỌNG CỎ

5/. Nơi ấy ngày xưa giờ đây đã thay da đổi thịt. Vườn ruộng phì nhiêu phù sa màu mỡ cây trái xum xuê hoa nở thơm **nồng**. Phố xá khang trang sông nước xanh **dòng**. Cuộc sống hân hoan thanh bình náo nức, khắp cả quê nhà vui độc lập tự do. Trên dưới đồng lòng không một phút đắn đo, bắt tay cùng nhau chung lo xây hạnh phúc. Gấm vóc non sông cờ hoa thấm rực, Tổ quốc vinh quang nhờ ơn Đảng ơn Người.

6/. An Giang ơi quê nhà ta đó, hãy tự hào hòa cùng nhịp thở quê hương. Nghiêng nghiêng cánh cò bay lả bay la, tiếng hát vang xa thênh thang trên đồng rộng. Tiếng lúa reo vui tiếng cười tươi xao động, từ những công trường nhà máy lò cao. Thấp thoáng trên sông thuyền ai đang lướt sóng, cô gái An Giang hát điệu lý ngọt ngào.

Việt Nam đẹp mãi tên Người

An Giang nhớ mãi muôn đời Bác ơi!

Tình người tình nước không voi

Thương hoài thương lắm đất trời An Giang./.

LÀM THEO LỜI BÁC

Trần Phước Bình

NÓI LỜI

*Vâng lời Bác chúng con vào trận mới
Muôn triệu trái tim hòa nhịp với quê hương.
Tô điểm non sông rạng rỡ hùng cường
Để nơi đỉnh vinh quang Bác vui lòng thỏa dạ.*

VỌNG CỐ

I/. Đất nước hôm nay với hàng vạn cánh tay đang ngẩng cao đầu cất vang lời thệ ước, quyết chung sức cùng nhau xây dựng quê hương giàu đẹp huy **hoàng**. Lời Bác dạy chúng con quý hơn ngọc hơn **vàng**. Chủ tịch Hồ Chí Minh vị cha già của dân tộc, Người là linh hồn là lẽ sống của toàn dân. Lúc sinh thời Người đã dạy chúng ta, sống phải luôn trau dồi cả tài lẫn đức, là cán bộ phải mẫu mực nêu gương, là người dân phải vẹn toàn trung nghĩa.

2/. Tình Bác mệnh mông như biển trời lai láng, lịch sử lưu danh nhân loại tôn **thờ**. Bác đã hy sinh cả cuộc đời **mình**. Vượt gian khổ bôn ba lận lội, xuôi ngược muôn trùng vạn lý thiên sơn. Tình Bác sáng ngời Tổ quốc ghi ơn, cả dân tộc Việt Nam nghiêng đầu kính cẩn. Bác là vàng Thái Dương là sao Bắc Đẩu, soi sáng cả quê mình rạng khắp năm châu.

NGÂM THƠ

*Gạo đem vào giã bao đau đớn
Gạo giã xong rồi trắng tựa bông.
Sống ở trên đời người cũng vậy
Gian nan rèn luyện mới thành công.*

VỌNG CỎ

5/. Lời Bác hôm xưa là hồn thiêng sông núi, mãi vang vọng đâu đây như nhịp đập trái tim **mình**. Khơi gợi lòng con bầu nhiệt huyết thâm **tình**. Bác dạy chúng ta phải nêu cao tinh thần cách mạng, gian khổ không sờn vững bước đi lên. Chúng con nghe kể thật nhiều “câu chuyện về ba chiếc ba lô” đến “Bát chè sẻ đôi” hay “Bữa cơm kháng chiến”. Trước quân thù Bác là người dũng khí, trước chiến sĩ nhân dân Bác gói trọn nghĩa tình.

6/. Đối với đồng chí phải thân ái quan tâm, không che đậy không tranh giành tư lợi. Đối với công việc phải

hết lòng tận tụy, cung phụng hết mình vì nhiệm vụ thiêng liêng. Đừng vì ham mê danh vọng riêng tư, mà quên đi lợi ích của bao người bao thế hệ. Tất cả chúng ta phải vun bồi phẩm hạnh và luôn cần kiệm cho nước mạnh dân giàu.

Bác Hồ là vị cha chung

Là sao Bắc Đẩu là vầng Thái Dương.

Cả đời dành trọn tình thương

Ánh hồng tỏa sáng soi đường con đi.

LÀM THEO LỜI BÁC

Nguyễn Văn Bình

CAO PHI

Bên dòng Vĩnh An.

Nơi quê làng Phú Vĩnh hiền hòa.

Nhiều người từ tâm, trong đó có ông Tư.

*Luôn luôn gương mẫu, giúp đỡ những người
nghèo khó.*

*Thấy ai đói nghèo, thì ông quyên góp giúp tiền
gạo cho.*

*Sửa chữa cất nhà, với lòng mong muốn mọi người
an cư.*

VỌNG CỎ

1/. Ông Tư năm nay đã hơn 80 niên kỷ. Mọi người ai ai cũng bảo với tuần tuổi như ông thì chỉ ngồi không, cho con cháu phụng dưỡng an **nhàn**. Thế mà ông lại cứ chăm lo cho người đói khổ nghèo **nàn**. Một cử chỉ thật là cao quý. Chỉ biết thương người không sợ cực khổ bản thân. Ông cũng chẳng màng danh lợi đua tranh, mà chỉ

muốn mọi người có cơm ăn, áo mặc. Một ông lão với đức tính hiền lành. Nên mọi người đã dành cho ông nhiều cảm mến.

2/. Con đường vào trường cấp 2 trời mưa trơn trượt, nay đã trắng bê tông không chút gợn **bùn**. Các cháu học sinh hớn hờ vui **miền**. Đây là công khó của ông Tư vận động. Ta phải cố gắng học hành, để không phụ lòng tốt của ông. Những lời nói chân thành của các cháu thật quá vô tư, đã khích lệ cho sự trau dồi học tập. Gương đạo đức của Bác Hồ, mà ông Tư đã học. Mang lại lợi ích cho đời, và cho cả thế hệ tương lai.

NÓI LỜI

Ngoài việc cất nhà sửa lộ.

Ông còn phối hợp với chính quyền xây dựng nông thôn mới ở địa phương.

Cất cầu treo nối nhịp yêu thương.

Vận động năm gạo tình thương, giúp cho người nghèo khó.

VỌNG CỔ

5/. Cao đẹp biết bao với tấm lòng nhân ái, vậy mà ông còn nghĩ đến việc khuyến tài và khuyến học. Bởi ông không muốn Tổ quốc suy vong do con người thiếu học và kém nhân **tài**. Đây là những lời dạy bảo con cháu hằng **ngày**. Đất nước phồn vinh cũng nhờ các phụ lão, ông Tư đúng là cây cao bóng cả, để con cháu noi gương.

THƠ

Ai ai cũng thấy mến thương.

Tuổi cao ý chí, kiên cường liệt oanh.

Chữ tâm, ông đã sẵn dành.

Nói gương theo Bác, sáng danh tuổi già.

6/. Việc làm của ông Tư với lòng tự nguyện. Chẳng mong được đáp đền, hay có ý khoe khoang. Nhưng cũng gây được tiếng vang ở địa phương và ngoài xã bạn. Được tặng thưởng kỷ niệm chương và nhiều bằng khen công đức. Ước gì mọi người chúng ta, cùng chung tay góp sức sẽ mang lại cho quê hương no ấm đẹp giàu. Gương sáng của ông Tư mọi người đều trân trọng. Bởi công đức của người thật thâm hậu cao sâu.

Đêm đêm mong ước nguyện cầu

Ông Tư sống mãi, sống lâu đời đời./.

ĐẤT THOẠI LƯU DẤU TÌNH ANH

Quang Chính

NÓI LỜI

*Mời đến thăm một vùng quê sông nước
Đất anh hùng tô đậm nét hùng anh
Trên cánh đồng biêng biếc một màu xanh
Bên dòng nước uốn quanh nuôi sự sống...*

LƯU THỦY HÀNH VÂN

*Cơn gió thu vờn bay thướt tha
Đồng lúa xanh mượt mà
Xa xa mây trắng phủ giăng núi đồi quê hương
Lòng dâng cao bao ý thơ dạt dào
Lòng dâng cao bao ý thơ... dạt... dào...*

VỌNG CỔ

*1/. Đất Thoại đơm hoa sau tháng năm dài chung
tay vun đắp. Trải lắm gian lao, bỏ bao công sức, nay phát
triển phồn vinh, no ấm muôn **nhà** - Thuở ấy nơi đây có một
người anh tình cảm chan **hòa** - Vị lãnh đạo thân thương,
tài ba, đức độ trên mảnh đất anh hùng càng đáng mặt*

hùng anh (-) Sửa lộ, xây cầu cùng kiến thiết quê hương, tiếp bước tiền nhân noi gương Thoại Ngọc Hầu. Anh là người hùng trong công cuộc thi đua, xây dựng nông thôn thêm đẹp giàu tươi sáng (-)

(Ngâm dặm): Non xanh, nước biếc đậm màu

Tình quê nồng ấm quyện vào chữ “Tâm”.

2/. Bằng những bước đi khai đường, mở lối anh luôn quyết đoán, tự tin sâu rộng tầm **nhìn** - Với tấm lòng nhân giúp mọi người dân tận hưởng thanh **bình** - Bao ý tưởng táo bạo luôn đi đầu đột phá, phục vụ cộng đồng vì cuộc sống nhân sinh (-) Dám nghĩ, dám làm nâng bước tiến Thoại Sơn, xứng danh anh hùng một thời kỳ thịnh vượng. Học tập đức tính và làm theo gương Bác, tận lực đêm ngày vì hạnh phúc nhân dân (-)

SƯƠng CHIỀU

Anh là người con của quê hương được mọi tầng lớp tin yêu, quý trọng;

Mà cũng là người thân ruột thịt của dân...

Nghèo - luôn nặng tình non sông

Điểm tô quê nhà ngày thêm tươi sáng

Mở lối tương lai mong đời nông thôn.

Vàng dương soi xua đời nghèo qua mau

Rồi mai đây vui thỏa niềm ước ao

Bao năm chung tay, quân dân hăng say

Quyết xây đời no ấm.

Chan chứa ân tình, đẹp tấm lòng thanh cao

Dù gian lao, khó khăn bao trùm

*Vẫn sánh vai nhau trọn tình son sắt
Anh trước em sau trên bước đường... dựng xây...*

VỌNG CỐ

5/. Rồi một ngày kia từ giã Thoại Sơn, anh cất bước ra đi theo lời Đảng gọi. Chốn cũ giờ đây vẫn ngày đêm mong nhớ, ngọn núi, dòng sông khắc khoải thương **chờ** - Nghĩa trọng, ân sâu in đậm lòng dân năm tháng chẳng phai **mờ** - Đối với quê hương tình anh thề giữ vẹn, đối với gia đình luôn một dạ thủy chung (-) Đối với đồng môn, đồng chí, anh em... luôn tạo niềm vui và quan tâm hết mực. Bạn bè bốn phương cũng sẵn lòng tương trợ, do mến mộ tài năng người trí dũng song toàn (-)

PHI VÂN ĐIỆP KHÚC (Đoạn cuối)

Đã - (-)

Suốt bao canh trường- khơi nguồn thơ (-)

Viết lên khúc nhạc- cung trầm lắng (-)

Thiết tha chân thành - trao về anh (-)

Tỏ lòng mến thương- Tuy rời xa (-)

Nghĩa tình luôn vẫn vương -

6/. Khúc nhạc lời ca mang niềm thương nỗi nhớ, trân trọng trao tay “Người con đất anh hùng” (-) Dù năm tháng mãi trôi đi, dòng đời luôn biến đổi, nhưng nghĩa nặng tình nồng sâu đậm đến ngàn sau.

Gởi thương, gởi nhớ về nhau

Đất Thoại dạt dào lưu dấu tình anh (-)./.

TÊN ANH SÁNG ĐẸP QUÊ HƯƠNG

Kính tặng anh Trần Văn Trơ - Chủ tịch Xã Vĩnh Châu

Son Hà

VỌNG KIM LANG

Mảnh đất thân thương
Sao quá đôi ân tình.
Như bức tranh anh hùng
Của những người yêu nước thương dân
Đẹp như ánh trăng đêm rằm
Soi dáng hình làng, xã quê tôi.
Khi xưa là vùng sâu hoang vắng
Tháng năm lũ về
Tư bề sóng vỗ mênh mông
Cá tôm bơi lội trên đồng
Bờ kênh Đào diên điển vàng bông
Trăng treo in bóng đợi chờ
Tấm gương người chủ tịch về đây
Tiên phong chống lũ giữ đê
Cho đồng lúa trĩu oằn bông
Đạt thành ba mùa vụ nông
Quê hương thắng lợi thêm nhiều thành... công...

VỌNG CỎ

1/. Khoảnh khắc thời gian trôi qua không dừng lại, đường xá quanh năm bùn lầy, nước đọng mưa bụi gió bay tắt nghẹn bước đi về. Chiếc đồ đạc đưa tôi đến nơi này. Đàn cá bơi ngược dòng con nước rút, bỗng giật mình khi thấy bóng cò bay (-) Người dân lam lũ phèn thấm chân tay, tháng lại ngày qua bám đất quê nhà. Sớm nắng chiều mưa đời sống cần lao, gian khổ có nhau không rời xa xứ.

2/. Người cách mạng bao năm dựng xây gìn giữ, thể hiện tấm gương vận động phong trào. Thi đua hai vụ, chuyển hóa ba mùa. Cải tạo nông thôn lần hồi phát triển, thắng lợi thêm nhiều năm tháng vươn lên (-) Hiện thực không ngờ nông thôn mới xanh tươi, Vĩnh Châu đẹp mãi lời thơ khúc nhạc. Giai điệu dân ca chứa chan tình xứ sở, say đắm lòng người muôn thuở với thời gian.

LÝ TÂM QUÂN

*Nay dân làng qua hồi gian nan.
Đẹp quê hương sáng tấm gương chuyên cần
Dựng xây xóm làng nhiều thành tựu mới.
Nhà văn hóa, công viên vườn hoa thơ mộng.
Con đường làng nâng cao
Những mái trường thân thương...*

VỌNG CỎ

5/. Người thể hiện tấm gương tinh hoa sáng dòng tư tưởng, đồng cảm với dân chăm lo xây dựng nếp sống

văn minh văn hóa thêm rạng rỡ quê **nhà**. Trung nước hiếu dân tình nghĩa đậm **đà**. Đạo đức Bác Hồ tấm gương cao cả, anh khắc ghi lòng thực hiện nỗi lòng dân (-) Luôn quan tâm đời sống trẻ thơ, giúp đỡ đến trường thầy cô dạy dỗ. Lời lẽ nói năng với người lễ độ, phải trái phân minh đúng đắn đàng hoàng.

6/. Lối vào thôn điện lung linh tỏa sáng, rộn rã dân làng như ngày hội hoa đăng. Không còn gia đình nghèo khổ khó khăn, ai gieo mầm xanh tươi cho cuộc sống. Hạnh phúc theo về niềm tin no ấm, nông thôn mới trở mình đổi thịt thay da. Tình làng nghĩa xóm quê ta, biết bao kỷ niệm thiết tha trong lòng (-)

Xuân về nắng sớm tươi hồng.

Mây trôi bịn rịn cho lòng luyến lưu.

Mấy mùa gió trở sang thu, gương anh sáng đẹp mây mờ xưa tan.

NHƯ MỘT BÀI THƠ

Trần Mỹ Hạnh

Lời Bác dạy - bao năm tháng trôi qua, lòng chúng con vẫn mặn mà khắc ghi trong tiềm thức, nhớ đôi dép mòn quai, chiếc áo vải bạc màu - bên cạnh những vất vả lo...

NAM XUÂN

1. *Toan...* thăm đượm nghĩa tình, của Bác đối với nhân dân.
2. Với Tổ quốc quê hương, công ơn Người ví tựa núi non.
3. Bác Hồ Chí Minh sống mãi trong trái tim người, Bác đã đi xa nhưng ánh mắt nụ cười,
4. Tâm huyết ấy vẫn rạng ngời, dành trọn cuộc đời vì chúng con.
7. Ngày lại ngày qua, cố công rèn tập. Noi theo gương Bác một lòng đấu tranh.
8. Vì quyền lợi của dân, vì nhân dân đứng dậy. Xóa ách nô lệ, cõi sạch xiềng gông.

VỌNG CỔ

1/. Tôi đã đọc đi đọc lại nhiều mẩu chuyện kể về tấm gương đạo đức Bắc Hồ, mà lòng hoài đón nhận niềm cảm xúc vô cùng tươi mới, tôi đã bắt gặp trong ấy từng nụ cười và những dòng nước mắt bên sự thanh cao, sâu nặng trái tim *Người*. Bác đã hiến dâng suốt cả một cuộc *đời*. Cho đất nước Việt Nam quang vinh, bền vững, cho vàng thái dương bừng sáng vạn niềm tin, Bác của chúng con tên gọi Hồ Chí Minh, ánh sáng ấy như ngọn đuốc soi đường xua tan tăm tối, như đôi cánh chim bay cao tìm hướng mới, độc lập, hòa bình, tự do, hạnh phúc.

NÓI DẠM

Như một bài thơ gởi chúng con.

Lời Bác âm vang mãi vẫn còn

Đốt cháy Trường Sơn ta vẫn quyết.

Giành độc lập cho cả hai miền.

VỌNG CỔ

2/. Và tâm nguyện của Bác đã thành hiện thực, mừng ngày giải phóng, Nam, Bắc một *nhà*. Rực rỡ cờ hoa mà nước mắt chan *hòa*. Ôn Bác đời đời chúng con ghi nhớ, nhưng Bác đi xa rồi, chúng con không còn gặp được Bác Bác ơi. Ba mươi chín năm trôi qua dù có những đổi thay, phát triển, hội nhập và đang trên đường đổi mới, nhưng ký ức tuyệt vời, về vị cha già dân tộc, sống mãi bên lời di chúc Bác thiêng liêng.

ĐOÀN KHÚC LAM GIANG

1. *Bác ơi! Con nhìn ảnh Bác tươi... vui. Bên thiếu niên nhi đồng.*
2. *Xao xuyến trong lòng niềm tự hào, kính yêu trào dâng.*
3. *Thiết tha - chứa chan ân cần, đời Bác vì tất cả nhân dân.*
4. *Từng lời dặn dò vô cùng sâu sắc, hãy nên kiên trì, cùng vững bước chân đi.*
5. *Dẫu gian khổ luôn sẵn sàng, theo lời vàng của Bác kính... yêu.*

VỌNG CỔ

5/. Bên góc phố thân quen, sáng sớm mỗi ngày, lần lượt rất đông vui, mỗi người đều tìm cho riêng mình một bộ môn thích hợp, người người khắp nơi trong cả nước đều cùng nhau luyện tập thể thao, siêng năng rèn thể dục nhằm tiếp sức chung vai bảo vệ quê hương đất nước được yên **bình**. Bác nói: toàn dân có sức khỏe, đất nước mới mạnh **giàu**. Để làm gương Bác luôn dành thời gian trui rèn thể lực và dạy chúng con học tập gương Bác để vươn lên. Từ người cao tuổi đến thanh thiếu niên, đều nguyện một lòng làm theo lời Bác. Hoa sen nở bên hồ hương thơm ngát, ý chí và niềm tin về Bác mãi rạng ngời.

THƠ DẶM

Bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông.

Cả nước đồng lòng hướng đến tương lai.

Siêng năng rèn tập hôm nay.

Khỏe mạnh, tiến bộ ngày mai vững vàng.

6/. Rồi để cho dòng người sáng sớm tinh mơ luyện rèn thể lực, được hít thở không khí trong lành, đón gió mới bầu trời xanh, thì từ lúc nửa đêm, các nhân viên vệ sinh đã tận tụy đẩy xe gom rác dọc ven đường, ánh đèn lấp lánh đêm khuya, và chiếc áo dạ quang lặng lẽ âm thầm, lặng lẽ khắc ghi bao lời Bác dạy, cống hiến cho đời không hề ngần ngại, mỗi người, mỗi việc, Bác từng đã dặn dò. Dù là trí thức hay nhân viên vệ sinh, xã hội công bằng mới đẹp giàu đất nước.

Bác như vạn ánh hào quang.

Lời Bác thước ngọc khuôn vàng Bác ơi./.

NHƯ LÀ CỔ TÍCH

Trần Kim Hằng

LÝ QUA CẦU

*Dòng kinh soi bóng anh qua cầu
Chiếc cầu lắt lẻo, nhịp cầu tre theo bước đong đưa
Lòng càng thương hơn bao đàn em cắp sách đến trường
Cầu ơi! Xin chớ lắt lư, nâng dùm chân bước
Ray rứt lòng anh từng đêm
Nỗi suy tư ngày tháng đong đầy.*

VỌNG CỔ

1/. Nhớ chuyện cổ tích ngày xưa bên cánh võng đong đưa mỗi buổi trưa hè bà thường hay kể. Những vị thần tiên cứu nhân độ thế từ đôi bàn tay biến hóa khôn lường. Chuyện cổ tích ngày nay cũng rất phi thường. Có người nông dân gắn đời mình cùng cây lúa, gian khổ đã từng nên lòng nhân ái bao la. Rồi một ngày chuyện lạ đã xảy ra, chiếc cầu khang trang vững chắc nổi đôi bờ. Không phải từ phép biến hóa thần tiên, mà từ khối óc bàn tay của những người nhân thế.

*(Ru dậm): Ấu ơ “Vĩ dầu cầu ván đóng đinh
Cầu tre lắc lẻo gập ghềnh khó đi”*

2/. Lời ru vương mang bao nỗi niềm trần trở, để những đêm thâu giấc ngủ không **tròn**. Cầu ván, cầu treo đã thay đổi bao **lần**. Anh lại miệt mài bên trang bản vẽ, học hỏi cách làm, vận động những người thân. Năng nổ nhiệt tình tạo dựng niềm tin, dám nghĩ, dám làm lắng nghe bao ý kiến. Làng quê nhỏ hôm nay rộn ràng như mở hội, cầu đúc bắc ngang dòng kinh nhỏ giữa đồng sâu.

LÝ TÂM QUÂN

*Đi trên cầu ngõ như là trong mơ
Thực tế đây thỏa bao mong chờ
Đời vui thắm tình chan hòa ý thơ
Kìa hướng tương lai sáng tươi mong đợi
Anh thấy lòng nao nao
Quên hết ngày gian lao.*

VỌNG CỔ

5/. Đứng trên chiếc cầu mới thênh thang anh say sưa ngắm nhìn quê hương yêu dấu. Thảm lúa vàng mơ vui đùa trong gió sớm hứa hẹn mùa bội thu mang no ấm theo về. Nhớ những ngày qua vất vả trăm **bề**. Nhớ anh Ba, cô Năm góp vào tấn lúa, chú Hai nhiệt tình ủng hộ tháng lương hưu. Dì Tư hái rau đồng đem bán chợ xa, dành dụm ít tiền phòng khi tuổi cao sức yếu. Trước khi qua đời để lại lời trăng trối, hiến tặng cho quê hương xây thêm những cây cầu.

Ngâm dậm: Ai về quê mẹ An Giang

Khang trang cầu đúc, thênh thang đường làng.

6/. Anh bồi hồi nghe niềm cảm xúc trào dâng, trước bao nghĩa tình của những người dân quê chân chất. Góp sức chung tay cùng nhau xây đắp, niềm tin rạng ngời trong hoàn cảnh khó khăn. Từ những chiếc cầu, con đường mới khang trang, nông dân sẽ đổi đời, nông thôn chuyển mình khởi sắc. Lời dạy Bác Hồ mãi luôn ghi khắc: vạn sự thành công nếu ta biết kết đoàn. Anh lại lên đường đến những miền quê, bắc nhịp cầu ước mơ mang nghĩa tình son sắt. Chuyện giữa đời thường cứ ngỡ là cỏ tích, An Giang quê mình bừng nở sắc hoa xuân./.

NGƯỜI LƯU CHIẾN TÍCH

Trần Kim Hằng

NÓI LỜI

*Tức Dục ngọn đôi một thuở liệt oanh
Pháo dập bom rơi vẫn không thành đá vụn
Quân dân kết đoàn kiên cường trung dũng
Ngời sáng trang sử hồng trên đất An Giang.*

VỌNG CỎ

*I/. Chiến tranh đi qua đã hơn phần tư thế kỷ, những vết đạn bom vẫn còn hằn sâu trên vách đá như nhắc nhở thế hệ hôm nay một thời oanh liệt oai **hùng** - Người lính năm xưa nay tuổi đã chát **chông** - Trên thân thể anh vẫn còn mang nhiều thương tích, mỗi khi trái gió trở trời làm đau buốt từng cơn. Anh vẫn kiên cường vượt qua những đòn đau, như ngày xưa vượt qua bom dập pháo nhồi. Nhắc chuyện chiến trường anh luôn kể say sưa, cho lớp trẻ hiểu thêm về một thời giữ nước.*

2/. Giữ trọn nghĩa nhân, vẹn tình sau trước, với những đồng đội hiên ngang nằm lại bên **đồi** - Anh như vẫn còn nghe từng giọng nói tiếng **cười** - Nhớ buổi họp mặt mừng công sau từng trận đánh, điệu Lâm Thôn rộn ràng theo tiếng suối Nước Đêm. Dốc đá triền đồi còn in dấu những bước chân, lò ảng hang sâu vẫn còn đây hơi ẩm. Hơn trăm ngày đêm với niềm tin tất thắng, Túc Dụp vẫn không hề đá nát vàng phai.

NÓI LỜI

*Về với đời thường khi cuộc chiến đi qua
Những vất vả lo toan không làm anh sồn chí.*

LÝ BA TRI

Anh vẫn như những năm **xưa** -
Áo lính bạc màu, tròn câu trung hiếu
Đường lên hạnh phúc chung tay
Góp sức xây đời no ấm bền lâu
Theo tấm gương Bác Hồ sống giản dị giữa lòng dân.

VỌNG CỔ

5/. Trong căn nhà nhỏ đơn sơ nằm bên chân đồi lịch sử, anh sống đời bình yên giữa cỏ cây hoa lá làm chứng nhân của bao chiến tích năm **nao** - Tình quê hương trong tim mãi đậm **dào** - Người chỉ huy năm xưa, anh hùng trong chiến đấu, sống giữa đời thường dân luôn quý, luôn

yêu. Những kỷ vật chiến trường anh vẫn trân trọng nâng niu, như nhắc lại bao nghĩa tình đồng chí. Đồi hai triệu đô la đã đi vào huyền thoại, đời vẫn không quên bao liệt sĩ anh hùng.

LÝ CON SÁO

Trăng - lên cao

Anh say sưa ngắm núi đồi trong đêm thâu

Dù cho đời lắm bể dâu

Ai bon chen danh lợi mặc người

Anh chỉ mong giúp ích cho đời

Cuộc sống an lành đơn sơ nơi núi non

Anh vẫn luôn sắt định tấm lòng son

Kể chuyện chiến trường như nhắc cho cháu con

Truyền thống quê hương phải khắc ghi đừng quên.

6/. (Ca tiếp)... Người lính năm xưa vẫn sáng ngời phẩm chất, mãi mãi xứng danh “Anh bộ đội Cụ Hồ”.

Anh thấy lòng cảm xúc lâng lâng

Nhìn những du khách về tham quan đồi Túc Dụp

Bầu nhiệt huyết năm xưa hãy còn thôi thúc

Người lính già kể mãi chuyện chiến công./.

BÊN DÒNG SÔNG HẬU NHỚ BÁC HỒ

Mỹ Hằng

NÓI LỜI

*Bên dòng sông Hậu hiền hòa đỏ nặng phù sa
Con nhớ Bác, nhớ mùa thu năm trước
Nhớ chặng đường Người bôn ba cứu nước
Cho cuộc sống thanh bình, tươi thắm những màu hoa*

VỌNG CỐ

*1/. Con lớn lên khi Bác Hồ không còn nữa nhưng
Người đã để lại cho chúng con cả núi rộng sông dài.
Người đã bôn ba tranh đấu miệt mài. Đời bồi tàu lênh
đênh trên sóng nước, bước chân Người qua bốn biển
năm châu. Khắc khoải đợi chờ một con đường tươi sáng,
đưa dân nghèo thoát khỏi cảnh lầm than. Tháng rộng
năm dài nếm trải gian nan, nhưng cay đắng sẽ xanh mầm
hạnh phúc.*

LÝ CHIỀU CHIỀU

*Người tìm cho nước con đường đi
Bao chờ mong, Mác Lê chính là chân lý*

*Đảng ta, hiển vinh ra đời
Như ánh dương rạng ngời, như vầng mặt trời
yêu thương
Sáng soi khắp quê hương nhà.*

2/. Đường đến tự do từ đó đã có Người chỉ lối, xua tan đi bao đêm tối mịt **mờ**. Tay lại cầm tay mỗi nỡ nụ **cười**. Đất nước vươn vai như chàng trai Phù Đổng, đứng dậy kiêu hùng lập nên những chiến công. Có Đảng, có Bác Hồ, có được lòng dân, đường cách mạng đã sáng bừng chân lý. Tiến lên đi hỡi công - nông - trí, Nam Bắc một nhà ta hát khải hoàn ca.

NGÂM THƠ

*Đất nước bây giờ bao đổi thay
Niềm vui trong mỗi luống ruộng cày
Nông thôn ngày mới, xuân đang tới
Chim hót rộn ràng những sớm mai*

VỌNG CỎ

5/. Con như thấy Bác qua từng lời thơ, qua từng câu chuyện, thấy Bác vào Nam thăm sông nước yên **bình**. Bóng dáng người Cha giản dị thâm **thình**. Tâm nguyện của Người chúng con luôn ghi tạc, chung sức chung lòng xây đắp quê hương. Tư tưởng của Người như một tấm gương, chúng con lấy đó soi mình, uốn nắn. Mấy ngàn năm máu hồng diễm thắm, từng tấc đất yêu thương chúng con quyết giữ gìn.

6/. Bác ơi, đồng ruộng bây giờ bốn mùa xanh ngan ngát, trẻ em đến trường đường rộng mở thênh thang. Trên ghe xuôi tôm cá đầy khoang. Hạnh phúc đó mang tình thương của Bác. Vẳng đâu đây ai ngân nga câu hát, nghe chan chứa ân tình như lời mẹ đưa nôi.

TRĂNG THU DẠ KHÚC

*Hát lên giai điệu mừng quê hương thắm tươi
Chúng con suốt đời, khắc ghi ơn Người
Dầu cho gian khổ, khó khăn
Nhớ câu Bác dạy để lòng thêm vững tin*

(Ca tiếp): Bên sông Hậu chiều nay lộng gió, con nhớ nắng Làng Sen nhớ mây trắng Ba Đình, Bắc - Trung - Nam đã nối vòng tay lớn, lời kết đoàn trong di chúc ngân xa. Gởi lòng con đến cùng cha, tin vui thắng lợi dâng Người bài ca.

ĐỜI THƯỜNG NGƯỜI CỰU CHIẾN BINH

Bửu Hiệp

NÓI LỜI

*Về thăm quê anh Vĩnh Thành, Vĩnh Khánh
Nghe xì xầm chuyện kể người cựu chiến binh
Mấy mươi năm vẫn cống hiến âm thầm
Vâng lời Bác, anh xông vào trận mới*

VỌNG CỐ

*1/. Qua bao năm chiến đấu giành tự do, độc lập, người chiến sĩ về lại quê hương tìm niềm vui trong cuộc sống thanh **binh**. Xây đắp tương lai bên hạnh phúc gia **đình**. Trong đời mới việc ruộng nương còn bỏ ngõ, kỹ thuật ruộng đồng chưa được canh tân (-). Khiến anh lâm vào hoàn cảnh khó khăn, cơm chưa đủ no áo chưa đủ ấm. Anh quyết bền lòng vượt mọi gian nan, vững niềm tin hòa mình vào cuộc sống.*

2/. Người lính Cụ Hồ đâu ngại chi gian khó, chỉ cần sống bình dị, giản đơn như lời Bác dạy năm **nào**. Xin đừng quên tình ruột thịt nghĩa đồng **bào**. Trước khó khăn nào vẫn cùng nhau phấn đấu, cùng đưa nước nhà vươn đến tầm cao (-). Xưa nơi chiến trường chẳng ngại gian lao, nay vì cộng đồng hãy cùng nhau tiến bước. Phải làm theo lời Bác Hồ mong ước, cho quê hương đẹp giàu, cho đất nở ngàn hoa.

LÝ CÁI MƠN

*Nhìn quê hương, ngày thêm đổi mới
Thắm sắc xuân tươi ngập tràn khắp cả miền quê
Dáng anh vui cùng ánh mắt sáng lên tự hào
Vì nhân dân thêm phần quyết tâm
Góp sức nhau dựng xây
Quê hương mình tươi đẹp mãi ngày mai*

VỌNG CỒ

5/. Non nước trọn niềm vui ngày nông thôn đổi mới, anh chọn nơi này làm quê hương để dựng xây mái ấm gia **đình**. Người lính năm xưa nay là chiến sĩ giữa thời **bình**. Vì lợi ích cộng đồng anh hăng say cống hiến, làm hết sức mình không ngại gian lao (-). Cầu Chu Thuần anh cùng đồng đội thi công, rồi cầu Vĩnh Hiệp, Bờ Hồ, Hai A, T7. Và cầu Phúc Đại, cầu Bùi Trung Ôn, cầu Vĩnh Lợi. Ôi rạng danh thay gương sáng Đỗ Xuân Tòng.

6/. Người lính Cụ Hồ xưa chiến đấu cho dân, nay giữa đời thường lại vì dân phục vụ. Cùng bà con xây lại căn nhà dột nát, giúp đỡ tận tình cho chú Sáu, dì Năm. Nhắc nhở lớp thanh niên phải phấn đấu đi lên, để xứng đáng là người trai đất Việt. Vun đắp dựng xây tình phố phường thêm thắm thiết, đoàn kết yêu thương trong nghĩa xóm tình làng (-).

Cuộc đời người cựu chiến binh

Bao năm vẫn nặng nghĩa tình cùng quê hương

Dòng đời dù lắm nhiễu nhương

Giản dị bình thường như lời Bác đã khuyên./.

TÂM LÒNG NHÂN ÁI NGƯỜI CON TÂN LẬP

(Kính tặng anh Tư Lùng xã Tân Lập)

Huỳnh Thị Hoa

VỌNG KIM LANG

*Hỡi người anh mến thương ơi!
Nhớ tháng năm qua rồi
Bao khó khăn khôn lường
Cảnh cơ hàn thiếu trước hụt sau
Thiếu cơm, thiếu áo, thiếu nhà
Thiếu cây cầu sớm chiều qua sông
(-) (-) (-) (-)
Thương người còn nhiều mảnh đời gian khó
Anh luôn chuyên cần
Sản xuất hăng say
Lúa nay đã được trúng mùa
Anh để phần góp sức chung lo
Biết bao xóm thôn vui mừng
Nhiều cây cầu thông tuyến xe qua.*

(-) (-) (-) (-)

Làm sao nói hết công anh

Lòng dân muôn đời ghi ơn

Tuổi anh không còn trẻ trung

Cả xóm làng không bao giờ lãng quên.

VỌNG CỎ

1/. Tên của anh là Lê Văn Lùng khắp cả vùng ai ai cũng biết, anh đã học lời dạy Bác Hồ kính yêu có tấm lòng nhân yêu quý con **người**. Từ thuở ấu thơ cha dạy anh chữ nhân nghĩa ở **đời**. Nhà nghèo quá không có tiền lo cho con ăn học, nhưng anh bền lòng học hết lớp năm (-) rồi theo cha lo cho cuộc sống hàng ngày, nhưng cái nghèo nó cứ đeo mang, bốn phận làm con anh phải chu toàn, chăm sóc mẹ cha lo tròn chữ hiếu...

2/. Ngày đất nước hoàn toàn giải phóng, quê hương anh có biết bao cảnh sống cơ **hàn**. Lòng xót thương bà con anh lo lắng chu **toàn**. Nhà được mấy công ruộng anh làm hai vụ lúa, khi thu hoạch về anh cùng với vợ hiền san sẻ sót chia (-), bà con mình lúc này ai cũng khó khăn, không có gạo thì làm sao sống nổi, không thể mình no mà xóm thôn chịu đói, đói với xóm làng phải đùm bọc chở che.

NÓI LỜI

Lời Bác dạy “Không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền, đào núi và lấp biển, quyết chí ắt làm nên”.

*Không thể ngồi khoanh tay mà trách mà hờn
Phải quyết tâm bền chí sẽ làm nên tất cả.*

VỌNG CỎ

5/. Chí đã quyết thì lòng anh càng quyết, anh không ngại khó khăn phải lao động hơn **người**... thời gian không xa gia đình anh cuộc sống đã đổi **đời**. Hạnh phúc ấm no ngày thêm bền vững, không còn lo sợ như xưa, anh cùng bà con sẽ chia khốn khó, vượt đói nghèo từng bước đi lên, nhiều cây cầu treo bắc qua con sông nhỏ, để bao trẻ thơ được cắp sách đến trường.

6/. Anh Tư ơi! Tình của anh là tình thương nhân ái, đức tính chứa đầy nhân nghĩa bao la, anh đã học rồi tấm gương đạo đức của Hồ Chủ tịch kính yêu, giúp cho dân không cần tính hơn so thiệt, mong sao cho mọi người cuộc sống được ấm no, dân làng ai cũng mến thương, cầu mong anh sống với cháu con muôn đời. Hôm nay tôi viết bài ca, lòng tôi cảm thấy tràn đầy niềm vui, Tân Lập có người con tuyệt vời, tấm gương nhân ái mọi người soi chung./.

THƯƠNG NHỚ BÓNG TÙNG

Nguyễn Hồng

NÓI LỜI

*Kinh Vĩnh Tế nước ngập đồng trắng xóa
Đông Thuận chưa thu hoạch lúa vụ ba
Quân dân Thới Sơn quyết tâm ngăn lũ
Mong giữ nguyên màu xanh bao la.*

LÝ CHIỀU CHIỀU

*Chiều nào con nước trên nguồn xa, tuôn tràn qua
Tuyến đê Phước Điền kêu cứu
Có anh Bí thư Chi đoàn - vai sát vai chung lòng
Quên mình bám chặt bờ bao
Cho hương lúa quê thơm ngọt ngào.*

VỌNG CỎ

*1/. Chờ đất cát đắp bờ bao tập kết, nhân lúc rảnh tay anh em quay về chốt dọn cơm **chiều**. Tranh thủ khăn trương lo bảo vệ đê **điều**. Bỗng tin khăn nước xoi rò rỉ,*

Tiểu đội trưởng Tùng cấp bách chuyển quân (-). Dù chưa no lòng buộc phải dừng ngang, có ngờ đâu là bữa ăn với đơn vị cuối cùng. Được chuyện trò ngồi gần gũi bên nhau được chia sẻ gian lao buồn vui gánh vác.

2/. Ác nghiệt thay loài rắn độc cắn trúng anh dưới dòng nước lạnh **lùng**. Đồng đội bám đề nên không nghe được lời anh trăng trối phút sau **cùng**. Nhắc nhở động viên khi tuần tra canh gác, nên luôn nhớ lời Bác Hồ khen ngợi thanh niên: sống gương mẫu dù khó khăn nào cũng cố gắng hoàn thành nhiệm vụ, với lý tưởng niềm tin hoài bão vì sự yên bình cho miền biên giới An Giang.

NÓI LỜI

*Tuổi thơ anh cũng đau đầu lo toan
Mồ côi cha gia đình thất ngất
Nhờ mẹ thủy chung đảm đang tất bật
Thay chồng nuôi con hai mươi mấy năm ròng.
Có được niềm vui hai cháu nội ấm lòng
Nhưng ray rứt xót thương khi thấy con chết trẻ
Vợ anh ghen lời hỏi khế
Anh thều thào: “Ráng lo hai con ghé ngõ nhà ta”.*

VỌNG CỎ

5/. Người thân đứng bên ngõ anh mê sáng, hồi nào giờ nhà đâu có cất xây chuồng trại mà bảo chăn nuôi gia súc, gia **cầm**. Thì ra là đứa trai đứa gái con **mình**. Xưa khi anh còn dưới mái trường trung học sau này lớn lên

làm thầy giáo dạy ở Tịnh Biên. Mong không thành anh gia nhập lực lượng dân quân nguyện canh gác ngủ bình yên cho thôn xóm. Đầu rồi cánh cò trắng Sơn Tây, Đông Thuận bay lả bay la xa thăm phía chân trời.

PHI VÂN ĐIỆP KHÚC

6/. Bóng anh xa rồi, Tùng ơi!

Hiến dâng cuộc đời cho người vui

Biếc xanh dòng kênh Phước Điền

Mỗi mùa Thu Đông lúa vàng trĩu bông

Tiểu đội dân quân nguyện làm xứng danh...

(Ca tiếp) Vì nước quên thân vì dân phục vụ tuổi trẻ Thới Sơn truyền thống anh hùng. Anh không là Phan Đình Giót lấy thân mình lấp lỗ châu mai. Nhưng gương sáng hy sinh của anh cũng mang lại ấm no hạnh phúc. Huỳnh Văn Tùng như đã hóa thân vào Chim Két canh giữ núi rừng, đồng ruộng quê hương.

(Bài viết về Liệt sĩ Huỳnh Văn Tùng (sinh năm 1985) đã hy sinh 28/09/2011 khi làm nhiệm vụ cấp bách phòng chống lũ lụt tại tuyến đê bao đồng ba vụ kênh Phước Điền thuộc ấp Đông Thuận - xã Thới Sơn - huyện Tịnh Biên - tỉnh An Giang. Nơi sinh: ấp Sơn Tây - Thới Sơn - Tịnh Biên - An Giang. Chức vụ: Tiểu đội trưởng dân quân tự vệ trực thuộc Ban Chỉ huy quân sự Thới Sơn)

MÂY TRẮNG CÙ LAO

Nguyễn Hồng

NGÂM THƠ

*Hồ ơ... sông nước Cửu Long ngọt ngào tưới mát
Người Phú Tân cần mẫn siêng năng
Rẫy vườn xanh, lúa nếp dẻo thơm*

VỌNG CỔ

1/. Phải chăng vì mưa gió nắng sương, nên tóc anh điểm bạc trắng hơn mây **trời**. Đến quê anh Phú Mỹ xứ bánh **phồng**. Mà cứ nhớ buổi Năm Roi ân tình thắm ngọt, bánh trắng cuốn rau vườn cá lóc nướng trui. Sau khi hoàn tất việc trồng người, anh định sống an cư nhàn tản. Nhưng nhìn các con sự nghiệp chưa thành, anh phải đi đến đồng xa, khai hoang phục hóa.

2/. Lấy ngắn nuôi dài sửa sang chuồng trại, thả cá đào ao chuyển đổi cây **trồng**. Gắng chí bền gan đất chẳng phụ **lòng**. Kinh tế gia đình ngày thêm bền vững, rồi cơ duyên anh trở thành người Đại biểu nhân dân. Được Đại

hội tín đồ bầu làm Trưởng ban Ban Trị sự Trung ương Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo đồng hành cùng dân tộc. Từ An Giang xa ngàn ra Bắc, anh như cánh én lưng trời dệt ước mơ xuân.

NÓI LỜI

*Anh giao điện trang và tiệm thuốc Bắc ở chợ Mỹ Lương
Cho người vợ đảm đang điều hành quán lý
Để rộng thời gian toàn tâm toàn ý
Xiển dương nền Đạo pháp vị nhân sinh.*

LÝ CON KHI

*Mắt luôn đeo kính trắng
Túi trầu nặng oằn vai
Trên chiếc xe bạc màu
Anh xuống lên văn phòng
Khác nào một nhà nông
Sống giản dị bình dân.*

VỌNG CỎ

5/. Mừng đại lễ Đản sinh và ngày khai sáng Đạo, quan khách hành hương về chiêm bái vui **vầy**. Thường trực phòng ban tiếp đãi trọng thị chu **toàn**. Anh động viên anh em hoàn thành nhiệm vụ, hướng dẫn bà con sống và làm theo luật pháp, hiến chương. Triển khai bốn chương trình đạo sự trọng tâm, vâng theo ý Thầy khuyên qua nội dung tôn chỉ. Đáp bồi văn hóa ngàn năm, rèn tâm luyện trí nghĩa nhân vẹn toàn.

6./ Công ơn Bác Hồ lớn lao như trời biển, lẽ nào ta chỉ lo ích lợi riêng tư. Anh kêu gọi cư sĩ tại gia tương ái tương thân, tạo tác phước điền tu nhân học Phật. Nước mạnh dân giàu, ấm no hạnh phúc, thì nền đạo pháp vì dân tộc mới phát khai. Diu dắt lẫn nhau trọn lành trọn sáng, đoàn kết yêu thương là truyền thống Tiên Rồng. Dù tuổi đời sắp thất thập cổ lai hy, dầu chỉ còn nửa nhịp tim trong huyết quản, anh cũng nguyện gánh gồng bảo bọc, tốt đạo đẹp đời dù tóc trắng như mây./.

TÂM LÒNG CỦA BÁC

Uông Trung Hưng

NGÂM

*Từ mùa Thu ấy Bác ra đi
Thống nhất non sông hiệp một nhà
Nam Bắc kết đoàn theo chân Bác
Anh hùng bất khuất, vạn lời ca...*

VỌNG LIM LANG

*Bác đã đi xa
Gương... sáng không phai mờ
Trong trái tim vạn người
Lời Bác sáng trong ta*

*Lo cho nước non thanh bình
Giữ vẹn tình, sắc son vì dân
Kiệm, cần là điều ta hằng ghi nhớ
Khắc sâu trong lòng... lời Bác sáng soi
Bác luôn mến yêu mọi người
Cả cuộc đời vẫn không hề nguôi
Chúng ta nên theo gương Người
Triệu tấm lòng quyết tâm dựng xây
Làm theo gương Bác mới xứng danh
Cháu con giống nòi Rồng Tiên
Cho trọn tình người ơi
Sống sao... thật thà nghĩa... nhân...*

VỌNG CỐ

1/. Từ thuở xưa kia tôi đã nghe vang vang câu hát ngân nga nơi Bến Nhà Rồng Bác ra đi tìm đường cứu nước. Ôi khắp bốn biển năm châu nghiêng mình thán phục một vĩ nhân phong cách hơn **người**. Liêm chính công minh ta phải kiên **trì** - Lời Bác sáng trong phi thường, khuất phục, ý chí cao vời, tuyệt đỉnh thanh cao, sâu lắng tâm hồn rung động con tim. Xây dựng quê hương vươn tầm cao mới, ra sức thi đua đồng tâm hiệp lực, đoàn kết chung lòng trong tình thương nhân ái.

2/. Đạo đức văn minh sáng ngời tên Bác ta phải làm theo hoàn thiện bản thân mình, học tập nêu gương theo chuẩn mực, công bằng. Tầng lớp nông dân hay là

công chức nhất trí, kiên cường xây dựng quê hương. Ôi chỉ mới ngày nào học tập làm theo, nhìn sự đổi thay được dân tin Đảng quý. Bằng khối óc trái tim tràn đầy nhiệt huyết, nung nấu lòng người càng thương nhớ Bác ơi.

LÝ SON SẮC

Thương nhớ thương Bác nhiều

Trong trái tim ngậm ngùi

Ngày Bác ra đi, phương trời xa xăm

Vẫn nhớ thương quê mình

Nhiều canh thâu Bác chưa yên giấc nồng

Tuy Bác đi xa rồi

Cả quê hương luôn nhớ thương chờ mong

Bắc Nam khắp nơi xa gần

Đôi theo bước chân người... đi

VỌNG CỔ

5/. Bác ơi! Dù gian khổ bốn ba nơi hải đảo xa xăm hay ở trời Nam đất Bắc. Bao gian khó hiểm nguy hay phú quý vinh hoa không làm cho Bác phai nhạt tình yêu nước non **nhà**. Thế hệ mai sau luôn ghi nhớ tấm gương **Người** - Lòng của Bác bao la như biển lớn, phong cách hơn người nhưng giản dị đơn sơ, càng tìm hiểu lại càng quý thương hơn, học học mãi càng hay càng sáng, phẩm giá đó là danh nhân thế giới đạo đức Hồ Chí Minh sáng mãi tên Người.

TRĂNG THU DẠ KHÚC

*Sáng sáng mai thức dậy nghe đài truyền thanh
phát tin*

Người Bác chân tình

Nặng nề quê mình

Ngày đêm ra sức chung tay

Đắp xây tươi đẹp, quê mình rạng danh núi sông

Dân mình vững tin

Đạo đức giữ gìn

Bắc Nam sum họp, là điều người luôn ước mong.

6/. Động lại trong ta lời dặn dò của Bác, gọi lại đồng bào bản di chúc thiêng liêng, ở chiến trường xa càng đoàn kết bao nhiêu, trong xây dựng bấy nhiêu lời thuyết phục. Vượt qua cám dỗ cuộc đời, tiếp thu, đổi mới nêu gương Bác Hồ, chúng ta nên biết giữ gìn làm theo lời Bác vạn lần quyết tâm./.

VĨNH TẾ NGÀY MỚI

Dương Khang

NGÂM

*Ai đã đến quê tôi nhiều lần
Sông nước cây xanh đồng ruộng bao la
Tôi đứng nhìn con sóng mạ non xa
Hằng mơ ước mùa vàng trĩu hạt*

VỌNG CỎ

1/. Đã bao năm vắng xa mùa nước nổi, khi xưa mênh mông con sóng vỗ đôi **bờ**. Cuộc sống nông dân tháng đợi năm **chờ**. Điện, nước nông thôn phủ đều khắp nẻo, những ánh đèn đường làm đêm tối tan đi. (-) Nhân dân không còn sợ bão lũ giông mưa, nay có đê bao ngăn dòng chống lũ. Nữ tú nam thanh thi nhau trên đồng hợp tác, ba vụ được mùa thay dần theo năm tháng. (+)

2/. Quê hương tôi không ngừng phát triển, sản xuất tăng gia thoát cảnh đói **nghèo**. Đời sống ấm no hạnh phúc thêm **nhiều**. Không còn như xưa tung chài, thả lưới, ngày qua ngày chẳng quảng thời gian. (+) Con đường làng trải

nhựa thân thang, đưa các em thơ đến trường kịp bước.
Thầy cô hân hoan vui mừng phấn khởi, nay thật rộn ràng
cho xã vùng sâu (+)

NGÂM

*Qua mấy độ xuân về khắp nẻo
Cảnh làng quê bao lượt đổi thay
Vùng quê nay rạng rỡ ánh ban mai
Hết gian khó đón tương lai tươi đẹp*

VỌNG CỔ

5/. Lửa thử vàng gian nan thử sức, ý Đảng, lòng dân nghĩa cử vẹn chung *từ h*. Từng bước vươn lên vui làng xã quê *mình*. Ánh điện lung linh muôn màu rực rỡ, đón xuân về hoa nở chim ca. (+) Tình thắm nồng đoàn kết dựng xây, là bước tiến của dân làng lao động. Vùng quê nay là nông thôn mới, tiêu chí quê hương thành đạt xa gần. (+)

6/. Hò ớ ai về Châu Đốc quê tôi, nhớ thăm Vĩnh Tế quê làng đẹp xinh. Xã này thành lập không lâu, nhưng mau phát triển tự hào nông thôn. Có trường học và nét đẹp nhà văn hóa, có chợ Cống Đồn là nơi hàng hóa giao thương. Từng mái nhà làm ấm áp tình thương, mỗi hộ có cột cờ, hàng rào thẳng tắp. Dựng xây quê ta nhờ biết bao công sức, để đến hôm nay thêm đẹp thêm giàu. (+) Thắng lợi hôm nay vững bước tương lai, cho vạn niềm vui tràn đầy hạnh phúc. Gió đưa hương lúa ngọt ngào, Vĩnh Tế ngày mới đạt dào niềm vui. (+)

QUÊ TÔI NÔNG THÔN MỚI

Dương Khang

NGÂM

*Vĩnh Châu xưa kia đường làng lầy lội
Cuộc sống mọi nhà gian khổ lắm người ơi!
Làng xóm quanh hiu vì nước lũ
Mưa gió màn đêm tăm tối lạnh lùng.*

VỌNG CỎ

1/. Nay mảnh đất quê tôi được dựng xây vùng nông thôn mới, trên đà phát triển vươn cao phần khởi biết bao **ngày**. Nhờ Đảng ta chỉ lối soi **đường**. Miền đất quê hương bao lần thay da đổi thịt, cho xóm làng hiện đại hóa văn minh.(-) Các ngôi trường thay đổi đẹp xinh, y tế nhân dân nâng lên tầm cao mới. Giọng nói, tiếng cười vang vọng lời ca, như khúc chan hòa mai đào chào xuân thắm.(-)

2/. Vĩnh Châu nay các đường làng trải rộng, ruộng lúa xanh tươi phát triển thêm **nhiều**. Sản xuất liên canh vững chắc đề **điều**. Xưa kia những chiếc cầu tre lơ lửng, nay trở thành cầu sắt đẹp xinh. (-) Các tuyến giao thông,

thông thương liền mạch, khoe dáng diễm kiều như nàng
thôn nữ. Xõa tóc bay bay làm phất phơ cành lá, như vạn
cánh hoa chào rộn rã niềm vui. (-)

NGÂM

*Rực ánh bình minh sáng đẹp trời
Soi dòng nước bạc nặng phù sa
Vun đắp cây xanh cho đồng ruộng
Mùa vàng trĩu hạt đạt thành công*

VỌNG CỔ

5/. Ai về An Giang ghé sang Châu Đốc, thành phố
trẻ thân thương có nét đẹp yêu **kiều** - Với những khi trời
hạ nắng **chiều** - Dưới ánh đèn màu dòng sông ba ngã,
cảnh nơi này thơ mộng khách hoài vương. (-) Lữ khách
ơì về lại với quê hương, xã Vĩnh Châu có nhiều đổi mới.
Cuộc sống vươn lên ngày luôn hoàn thiện, do ý Đảng,
lòng dân chung sức bao ngày.(-)

6/. Vùng đất này nước lũ mênh mông, để đến hôm
nay, như ngàn hoa đua nở. Rực rỡ cánh đồng lúa sạch liên
canh, nữ tú, nam thanh đua nhau sản xuất. Người người
đều sống nếp văn minh, làng xóm chung tay góp tinh thần
xã hội. Ánh đèn đêm xưa tan bóng tối, phục vụ nhân dân
đưa nước sạch về làng.(-) Quê hương mình đẹp lắm ngàn
sao, nô nức mừng vui khi xã nhà thành đạt. Quảng trường
- công viên nét đẹp hữu tình, dựng xây nông thôn mới quê
làng Vĩnh Châu (-)./.

CUỘC ĐỜI THẦM LẶNG

Viết Lãm

Hồ ơ...

Ai đến nơi đây lòng lưu luyến mãi

Mẹ già tên thật là Nguyễn Thị Hai

Góp công xây dựng đêm ngày

Người mang tâm huyết... hồ ơ...

Người mang tâm huyết trọn đời cho quê hương.

LÝ QUA CẦU

Về đây, trên đất quê hương này

*Ngọt ngào sông nước nơi miền quê bát ngát
đồng xanh.*

*Nhà nhà khang trang, ngôi trường xinh các em
nô đùa*

*Đường quê rộng mở thênh thang, dòng điện
ngời sáng.*

*Chung sức dựng xây đời vui, nhớ công ai cùng với
quê mình.*

VỌNG CỔ

1/. Ôi! Cao quý thay tấm lòng của mẹ, vất vả ngược xuôi ngày đêm trần trở, dù cực khổ gian lao chẳng quản thân **mình**. Gánh nặng oằn vai bầu nhiệt huyết thâm **tình**. Tuổi vừa lên ba đã mồ côi cha mẹ, sống với ngoại trong căn nhà mái lá cột xiêu. Cảnh cơ hàn thiếu trước hụt sau, cơm không đủ ăn áo không lành để mặc. Tuổi đôi tám làm giao liên cách mạng, trước đồn bót quân thù mẹ không hề nao núng.

2/. Cách mạng thành công mẹ tham gia vào vùng kinh tế mới cư ngụ nơi đây tên gọi ấp Vĩnh **Thành**. Nơi ruộng cạn đồng sâu xã Vĩnh Khánh quê **nghèo**. Mẹ được bầu chức vụ Chủ tịch Hội phụ nữ, cùng với chính quyền phục vụ cho dân. Công việc được giao mẹ rất ân cần, gương mẫu nêu cao tinh thần trách nhiệm. Tuổi về hưu đậm tình lưu luyến, người phụ nữ vẹn toàn nghĩa Đảng tình dân.

NÓI LỜI

*Kể từ đó một cái tên thường gọi
Rất đậm tình trù mến thân thương
Tên "Má Hai" gắn liền với quê hương
N như ngọn nến thấp cho đời tia sáng*

VỌNG CỔ

4/. Để hôm nay chung dòng điện sáng, nhà mới khang trang đường làng mở rộng, cầu mới bê tông nổi

nhịp đôi *bờ*. Cuộc sống bừng lên trong từng phút từng *giờ*. Trong những buổi làm cầu vát vả, Má vẫn ân cần chăm sóc từng bữa cơm ngon. Dù khi trời nắng đỏ chang chang hay những lúc mưa giông một mình lặng lẽ. Vận động kẻ gạo người tiền đưa nhau giúp đỡ, xây dựng hoàn thành nên những cây cầu.

5/. Cuộc sống quê tôi vươn mình đôi mới nhờ có Má tham gia vào các phong *trào*. Dù tuổi đã cao nhưng đầy tâm huyết, ôi một tấm gương thật đáng tự *hào*. Câu chuyện về Má qua bao chuyện kể, vận động cất nhà, giúp đỡ người có hoàn cảnh khó khăn. Tích cực góp phần xây dựng nghĩa trang, mua xe cứu thương giúp người bệnh tật. Hạt gạo sẽ đôi chia phần gian khổ, cùng với bà con lân cận xóm giềng.

6/. Đứng trên quê hương tôi quá ngỡ ngàng như bao huyền thoại sự lan tỏa diệu kỳ của việc học tập đạo đức Hồ Chí Minh. Lòng má bao la dào dạt nghĩa tình, đã dành trọn đời mình cho quê hương xứ sở. Để mảnh đất nơi đây càng thêm màu mỡ, xin trân trọng thâm tình của Má yêu thương. Chín mươi sáu mùa xuân qua những chặng đường, Má đã để lại một hình ảnh tuyệt vời.

Ai về Vĩnh Khánh quê tôi

Ghé áp Vĩnh Thành nhớ đến "Má Hai"

Bước chân thâm lặng trải dài

Sưởi ấm cho đời rạng rỡ niềm vui./.

Vĩnh Khánh, ngày 8/10/2014

VĨNH KHÁNH TÔI YÊU

Viết Lãm

NÓI LỜI

*Tôi nhớ mãi ngày về đây công tác
Vùng quê hương Vĩnh Khánh xa xôi.
Mây lam chiều tản mạn cuối chân trời
Một ông lão đang gom từng mảnh ván.*

VỌNG CỔ

1/. Mái tóc phất phơ điểm màu sợi trắng, dáng nhỏ thanh cao dịu dàng đầm thắm, cặm cụi lom khom không một bước chân **người**. Chiều đã về Tây theo phía chân **trời** - Một ông lão đang loay hoay nhặt từng vạt vụn, bên một chiếc cầu vừa mới thi công - Tôi chạnh lòng tiến đến gần ông, cất tiếng làm quen thân ái xin chào - Sao chỉ một mình ông ở nơi đây, nhà ở chốn nào xin cho cháu biết.

2/. Con nước trôi xuôi theo dòng kinh Bốn Tổng hòa cùng giọng nói êm êm như rót mật vào **lòng** - Quê tôi nơi đây ấp Vĩnh Thắng cũng **gần** - Sinh ra và lớn lên trên quê hương Vĩnh Khánh, gắn bó quê mình hơn bảy chục

năm qua - Công việc xây cầu, bồi đường đắp lộ, đổ cột cất nhà, nắm gạo tình thương - Giúp đỡ hộ nghèo trong cơn hoạn nạn, chung tay xây dựng cùng với quê hương.

PHỤNG HOÀNG (8 câu)

Được biết ông là Phan Văn...

1. **Sưu.** Một nông dân chân bùn tay lấm.
2. Bà con xóm làng vô cùng yêu mến
Trông rất hiền hòa, giản dị thanh tao.
3. Tận tụy cùng nhau
Vun đắp chăm lo, chung sức chung lòng.
4. Chẳng ngại khó khăn, dù bao gian khổ
Đem hạnh phúc cho đời, cho bao người bất hạnh
thương tâm.
5. Là một nông dân
Bằng những huyết tâm, cùng với chính quyền.
6. Tích cực tham gia cùng với phong trào
Hội mái ấm tình thương, hội người tàn tật.
7. Hỗ trợ hộ nghèo, giúp kẻ hoạn nạn ốm đau,
Đường sá mở mang, góp công xây dựng.
8. Mẫu mực nêu gương khiêm tốn, chân tình
Đoàn kết yêu thương cùng với láng giềng.

VỌNG CỔ

5/. Năm tháng trôi qua, Vĩnh Khánh quê ta càng thêm tươi đẹp, chỉ thị 03 ra đời như khúc quân hành vẫn

mãi còn đây đâu dễ phai *mờ*. Đáp lời Bác dạy chúng con từng phút từng *giờ* - Toàn đảng bộ tập trung tuyên truyền triển khai sâu rộng, vận động đến mọi nhà đến các tầng lớp nhân dân - Giữ gìn đoàn kết giúp nhau ân cần, tất cả vì lợi ích của dân, vì dân phục vụ - Tiếp tục nâng cao cùng nhau học tập, bằng những việc làm trong sáng để đền đáp công ơn Người.

6/. LÝ TÂM QUÂN

*Quê hương mình, quê hương mình đổi thay
Vai sánh vai, chung cánh tay xây đời.
Đời vui rộn ràng, ngập tràn ước mơ
Đường sá thênh thang với bao ánh điện,
Gương Bác Hồ soi chung, ơi! Dạt dào niềm tin.*

(Ca tiếp) Tự hào biết bao với những tâm hồn cao cả ấy, đã tỏa sáng vươn cao như một chân lý rạng ngời. Rồi Vĩnh Khánh tôi nghe lòng mình xao xuyến, sự lan tỏa diệu kỳ của việc học tập và làm theo đạo đức Hồ Chí Minh. Vĩnh Khánh quê ta chan hòa sức sống, có những tấm lòng nhân ái nở ngàn hoa./.

Vĩnh Khánh, ngày 10/8/2014

BÌNH THẠNH QUÊ TÔI

Võ Văn Long

NÓI LỜI

*Tôi sinh ra ở vùng cù lao sông Hậu
Châu thổ đầu nguồn nhiều màu mỡ phù sa
Đất bao la sông nước mượt mà
Yêu mến giọng ngân nga trên xóm rẫy.*

VỌNG CỐ

*1/. Quê tôi đó bát ngát đồng xanh cây trái quanh năm bên xóm rẫy, người vùng cù lao dạt dào nhân hậu áo ấm cơm no bên dòng sông Hậu êm **đềm**. Vùng đất khai hoang tuy cũng an **nhàn**. Câu chuyện xa xưa có người về đây lập nghiệp, xây dựng mở đường để khai phá đất hoang (+) ông bà tôi thường kể lại nguồn cơn, thuở đó có ông bà từ phương xa về đây mở đất. Chữ nghĩa chữ cấn làm đôi, câu nói câu môi dạy điều nhân nghĩa, đất lành chim đậu lập ấp giữ làng, truyền thuyết địa danh thành cù lao sông nước.*

2/. Đất hoang du khí thông tích tụ, ấp ủ mầm xanh cho cù lao nở sắc hoa **hồng**. Sông nước quê tôi chung sức chung **lòng**. Cùng góp công xây thành đồng Tổ quốc, có bãi cồn giữa trời sừng sững hiên ngang (+). Nguyễn Thị Hòa sáng ngời từ sông nước miền man, xóa tan đêm tối cứu dân lành bị áp bức, với sức trẻ vợ chồng tung hoành trên mảnh đất, xây dựng mới trong thời cứ mở đất khai hoang.

NÓI LỜI

*Khi khai phá đất bồi tươi tốt
Chưa bao lâu trở lại quê nhà
Ngày càng đông dân tá túc càng nhiều
Rồi ông bà sớm trở về quê cũ.*

VỌNG CỎ

5/. Rồi từ đó già từ xứ cồn đi về quê sinh sống, vùng đất phù sa đã nảy lộc đâm **chồi**. Xứng đáng biết bao công sức vun **bồi**. Vùng Bà Hòa ngày nay thật nhiều thay đổi, tên bà Hòa gắn liền đức độ thủy chung (+). Đất anh hùng sinh sản người trung, danh nhân hào kiệt hôm nay chung đường cách mạng, cháu con hôm nay nguyện theo gương sáng để bà yên vui trọn giấc ngủ say nồng.

*6/. Cây có cội mới trở cành xanh lá
Nước có nguồn mới chảy khắp gần xa*

(Ca tiếp): Dưới mặt trời hồng quê tôi thật hạnh phúc bình yên, tuổi trẻ hân hoan những công trình thành đạt, người Sóc Trăng về đây an cư lập nghiệp, vùng đất còn đã trở thành vùng đất phì nhiêu. Thủy sản rẫy nương được mùa tăng vụ, nụ cười các em vui rộn rã khắp sân trường.

Dạt dào sông nước quê tôi

Phù xa vun đắp cây màu tươi xanh

Xóm làng đường dọc thênh thang

Đón đoàn du khách tham quan quê mình./

BÌNH THẠNH CHUNG TAY XÂY DỰNG NÔNG THÔN MỚI

Võ Văn Lọng

LÝ QUA CẦU

*Hùng đông chợ nhóm lên bên dòng
Sắc hồng bao phủ bến bờ sông, tươi mát gánh
hàng bông.
Người người thong dong đang chờ mong thương
lái gọi mình.
Nhiều rau củ tốt, mướt xanh lẫn mùi thơm phức.
Thơm tiếng miền quê cù lao, cây trái ngọt từ bấy
nhiều tình.*

VỌNG CỎ

*1/. Bến rau củ tươi xanh nhóm nhanh bên bờ kinh
mới. Quen mặt biết bao kẻ đi người đến tấp nập bán buôn
đã có tự lâu đời. Nhưng cách bán buôn giờ khác hẳn xưa
rồi. Người canh tác khỏi đem hàng đi bán và thương lái
mua hàng khỏi phải trả giá từ đây (-). Tất cả đều qua*

những người buôn bán chuyên tay, đưa đến tận nơi này tập trung thành đầu mối. Tàu xe chỉ kéo về đây sẵn đợi lên đường, chuyển hàng đi tiêu dùng và xuất khẩu.

2/. Bình Thạnh quê tôi thuộc miền cù lao sông nước, năm tháng đem phù sa mùa nước nổi vun **bồi**. Chất đất phù sa cho cây trái tuyệt **vời**. Nên đã nhiều đời truyền nhau nghề nướng rẫy, cùng cây màu, thủ công nghề mộc phát triển ở miền quê (-). Trạm xá, trường làng thông thoáng đi về, cùng phấn khích nhà nông tăng vụ. Góp nhặt qua mỗi mùa dù chưa đầy đủ nhưng cuộc sống đã yên lòng chăm chút những ước mơ.

NÓI LỜI

Điểm tập kết rau màu hình thành đem đến những niềm vui

Mang sức sống bắt nguồn từ nông thôn mới.

*Người cầm lái Bình Thạnh biết khơi nguồn lao tới
Cho thắng lợi lên đường vượt bão tố phong ba.*

VỌNG CỎ

5/. Thoát cảnh đã qua mỗi khi vào vùng sâu thu mua sản phẩm. Bình Thạnh ơi mừng vui đã lắm khi đường bộ giao thông đã trải rộng đến sân **nhà**. Việc mua bán xưa nay đã bình **thường**. Bởi khách mua hàng chẳng ai xa lạ, mà láng giềng chia sẻ, người gieo trồng kẻ tiêu thụ cùng nhau (.) Vận chuyển hàng khỏi phải cực nhọc

nữa đâu, anh sang em không còn ngại cầu tre lắc lẻo. Nghĩa xóm tình làng đó đây rộng mở, một tiếng gọi lên cả xóm đỏ đèn.

6/. Còn có điều cần tính tiếp phải không em? Nhưng những mắt thấy tai nghe bên bên dò Nhà Thí. Cùng với cơ giới hóa đầu tư vào đồng ruộng, đã thấy xích lại gần giữa thành thị với nông thôn. Tôi đứng đây cùng em để đón mặt trời lên, một ngày mới tinh khôi đang về trên xứ sở. Lòng cảm thấy niềm tin yêu bùng tỏ, vang vọng đi thân thiết của quê nhà.

*Mừng vui xúc động vô bờ,
Bình Thạnh đã có bây giờ là đây.
Chiếc nôi lịch sử dạn dày,
Đã nuôi chí lớn ngày ngày bay cao./.*

NIỀM VUI NHỎ

Trung Nguyên

NÓI LỜI

*Tôi gặp chị lúc hoàng hôn vừa xuống
Trời chuyển mùa, gió dào dạt băng khuâng.
Lúc phố phường nhộn nhịp đón chào xuân
Hòa tiếng chổi âm vang nghe xào xạc.*

VỌNG CỎ

1/. Thành phố đêm, đèn hoa rực rỡ, người phụ nữ làm lùi đẩy chiếc thùng xe, tay lẹ làng gom từng ki rác, chị tất bật với thời gian để còn về sửa soạn cho gia **đình**. Giờ này mà chị vẫn còn lo việc chung trước chuyện riêng **mình**. Tôi đến làm quen ý có vài lời tìm hiểu. Chị cũng dùng tay lau giọt mồ hôi rồi bộp bạch sẻ chia (-) Tuy có vất vả những lúc nắng sớm trời khuya, nhưng cũng có nhiều niềm vui trong cuộc sống. Nên dù khó khăn gì chúng tôi cũng phải quét dọn cho xong để ngày mai bà con mình vui đón Tết.

2/. Qua tiếp xúc biết chị là người thật thà, khiêm tốn, mà trước đây tôi chỉ nghĩ giai cấp công nhân tay lấm chân **bùn**. Vào ngành vệ sinh là chọn lựa đường **cùng**. Như đọc được ý nghĩ, chị tươi cười và nói với tôi: “Từ trước đến giờ gia đình tôi luôn làm theo lời Bác và thấy đời mình được hạnh phúc ấm no hơn”. (-) Bác dạy: Phải bắt đầu từ việc nhỏ, vun đắp mỗi ngày, cũng trở thành to. Chị nói: “Nếu ai cũng chọn cho mình việc nhẹ nhàng sung sướng thì cực khổ nhọc nhằn biết để cho ai”.

CHIÊU QUÂN

Lời thật chân tình, làm tôi xúc động

x x x

Chị mở lòng, sẻ chia tâm sự.

Việc làm nào cũng danh dự.

Lời Bác là niềm tin, ánh đuốc soi đường.

VỌNG CỐ

5/. Hôm nay tôi mới hiểu thêm là trong đời sống quanh ta, có biết bao tâm hồn cao đẹp, vẫn vui với niềm vui trong công việc mà xã hội xem **thường**. Đó là những công nhân làm cho đường phố thêm xanh, sạch môi **trường**. Chị nói: “Hằng ngày gia đình tôi luôn nhắc nhở nhau, trau dồi đạo đức và để góp sức mình xây dựng quê hương. (-) Nhà tuy nghèo nhưng các con đều học giỏi, hòa thuận cùng mọi người, hiếu thảo với mẹ cha. Tôi thấy trời dần khuya nhắc chị về cho sớm, còn phụ giúp với chồng con chuẩn bị đón giao thừa.

6/. CHIÊU QUÂN

Lời thật chân tình, làm tôi xúc động

x x x

Chị mở lòng, sẻ chia tâm sự

Việc làm nào cũng danh dự

Lời Bác là niềm tin, ánh đuốc soi đường.

Riêng với tôi chị là viên ngọc sáng,

Thăm lặng ngày đêm làm sạch, đẹp phố phường. (-)

Chị đã học thấm nhuần và làm theo lời Bác.

Dù việc nhỏ hay to, cũng vui vẻ yêu đời.

Công ơn của Bác sánh tựa biển trời.

Tám gương đạo đức sáng ngời Hồ Chí Minh./.

NHỮNG BÔNG HỒNG BIÊN GIỚI TÂY NAM

Như Nguyễn

NÓI LỜI

*Có trễ lắm không, khi nghe tin sau mùa mai rộ nở
Một điển hình “làm theo lời Bác” ở quê tôi
Các chị các em đây đó rộn tiếng cười
Cùng bộ đội Biên phòng vui nhiệm vụ “vì an ninh
Tổ quốc”.*

VỌNG CỔ

I/. Sự việc nghe qua cũng thường thôi nhưng làm tôi không nguôi cảm xúc, trước cuộc sống đa đoan dễ gì ai chịu cực, nếu tình yêu quê hương đất nước không bùng cháy trong **lòng**. Anh kể tôi nghe chuyện nơi các chốt biên **phòng**. Với tất cả tấm lòng ấm nồng chân chất, thấm đẫm nghĩa tình “cá nước quân dân” (-) Rằng: dọc đường dài biên giới An Giang, phụ nữ đã thành lập các đội quân

lý đường biên, góp sức ngày đêm cùng canh giữ bình yên cho xóm thôn và cuộc sống.

2/. Không mong tiếng gọi động viên, không chờ phong trào phát động, các chị tự rủ nhau san sẻ việc nước việc **nhà**. Gắn bó với bộ đội như anh em thân thiết ruột **rà**. Từ cột mốc Hà Tiên đến Vĩnh Ngươn - Châu Đốc, xã, phường nào cũng có đội quản lý của chị em (-) Biết làm sao để kể hết tuổi tên, chỉ biết khi “có lệnh” đồn biên phòng là các chị các em đều có mặt, chống buôn lậu, buôn người, nắm diễn biến tình hình cột mốc, người bên người nổi kịp bước đi xa.

LÝ CÁI MƠN

*Nhiều chị em tuần tra biên giới
Vẫn có nét riêng, yêu đời gái quê hồn nhiên
Nước suối chai, dầu gió nóng với khăn rằn quàng
Mùa lá rơi sang mùa rét căm
Vẫn thủy chung áo khoác thêm
Che sương lùa nắng đội không phai nhạt màu xanh*

VỌNG CỎ

5/. Những nét đẹp riêng của các chị các em đã trở thành danh “bông hồng biên giới”, nơi bạt ngàn xa màu xanh cây lúa, mà anh bộ đội và nhân dân đã chọn lựa tôn vinh và phong tặng cho **người**. Sẽ còn mãi với quê

hương, còn mãi giữa dòng *đời*. Hình bóng thân thương tuổi xanh chí lớn, biết đem sức mình làm ích nước lợi dân (-) Các chị em kề cận với bộ đội Biên phòng, mỗi lúc hành quân, mỗi lần lễ Tết. Lực lượng hai bên cùng nhau tổ chức, văn nghệ giao lưu, thăm hỏi, tặng quà.

6/. Tôi như nghe trong tiếng nhạc lời ca, các chị em luôn nhắc nhau “Làm theo gương Bác”, đều gởi đến biển đảo Hoàng Sa, Trường Sa điều tâm huyết: Đông Tây hai đầu đã có anh có em. Chung truyền thống đấu tranh, chung niềm tin lý tưởng, quyết chẳng để kẻ cuồng ngông lấn chiếm cõi bờ (-) Đứng bên kênh Vĩnh Tế gió lợ thơ, niềm thỏn thức trong tôi còn nguyên đó. Bông hồng biên giới Tây Nam thắm màu tươi đỏ, tỏa ngát hương tình ấm áp cả miền quê.

Tháng 5/2014

NGƯỜI TẶNG CHỮ

(Kính tặng bà Nông Nã Nương, 70 tuổi ngụ ấp Vĩnh Tâm, xã Vĩnh Trung, huyện Tịnh Biên là một trong những gương điển hình “Nhà giáo tiêu biểu vì học sinh nghèo hiếu học”)

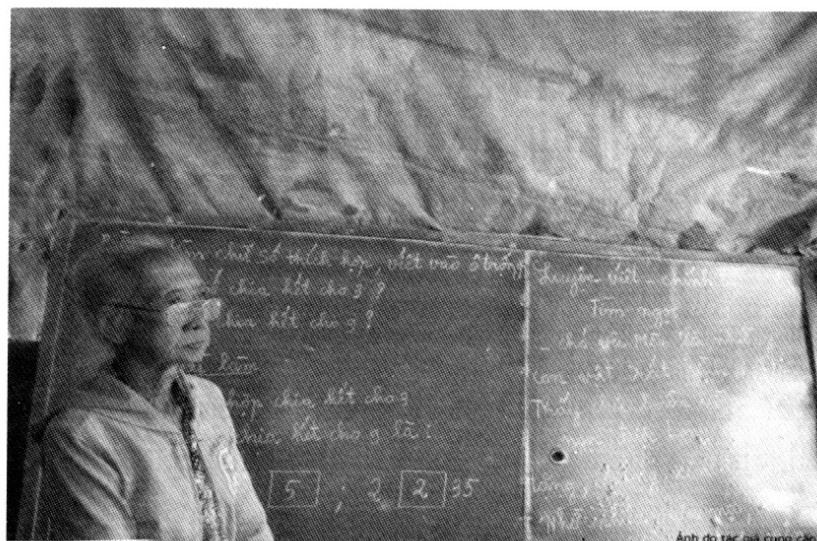
Trọng Nhân

NÓI LỜI

*Về Vĩnh Trung ghé thăm bà giáo
Tuổi bảy mươi còn mang chữ tặng đời
Bên xóm nghèo, trong mái ấm tình thương
Ngày hai buổi vẫn rộn vang tiếng trẻ đánh vần,
rập chữ.*

VỌNG CỎ

I/. Trong khi cuộc sống của riêng bà thiếu biết bao nhiêu là thứ nhưng lòng nhiệt huyết và tình thương thì chẳng thiếu bao giờ. Dù nay tuổi đã cao sức yếu mắt mờ. Bên xóm nghèo vẫn mỗi ngày hai buổi, bà thui thui một mình làm bạn với trẻ thơ (-) Dáng bà gầy mái tóc bạc phơ, giọng ấm áp qua từng chữ từng lời, bàn tay dịu dàng nắn nót những “a” “b”, sáng góc trời quê nơi miền biên giới.

Ảnh do tác giả cung cấp

2/. Suốt mấy mươi năm theo nghề dạy học, đời bà đã trải qua bao nổi thăng **trầm**. Biên giới chiến tranh giặc bắt tra tấn giam **cầm** - Bà may mắn được người giải cứu thoát khỏi lao tù bọn Pôn Pốt dã man (-) Ngày trở về trong niềm vui sướng hân hoan, nhưng bệnh tật triền miên làm héo gầy thân xác. Kể từ đó bà đành xa rời bục giảng, với nỗi nhớ học trò - nỗi nhớ khôn nguôi.

NÓI LỜI

*Nhìn những trẻ không được đến trường, đến lớp
Phải hằng ngày đi bắt cá, chăn trâu
Bà thấy lòng nhói nhói một niềm đau
Lại nôn nao nhớ cái thời vui cùng bảng đen
phấn trắng.*

VỌNG CỎ

5/. Rồi như cái nợ trần chưa dứt, bà mở lớp học tình thương kèm dạy cho những trẻ em nghèo khó ở quanh **mình**. Bà thấy đỡ quanh hiu khi không có gia **đình**. Được ngày hai buổi vui cùng bọn trẻ, quên tuổi xế chiều nay ốm mai đau (-) Bữa cơm mỗi ngày khi con cá lúc mớ rau, thêm ấm lòng bà qua tình làng nghĩa xóm. Bà nói vui “khi còn viết được, nói được là tui còn “tặng chữ” cho đời!”.

6/. Về Vĩnh Trung - xứ núi Tịnh Biên, xóm dưới đầu trên đều biết danh bà giáo. Bà giáo Na Nương, người Khơ - me nghèo khó, gắn gó đời mình với phần trắng bảng đen. Cuộc sống thăng trầm đời đời biết bao phen, bà chỉ ước mong quê mình xứ núi, trẻ em được học hành đến nơi đến chốn, để ngày mai đây cùng góp xây đời.(SL)

*Về Vĩnh Trung ghé thăm bà giáo
Người gầy gò mái tóc bạc phơ
Bảy mươi cùng với trẻ thơ
Sớm chiều vui đọc i tờ rộn vang./*

Mỹ Hòa, 8/11/2014

ĐÔI DÒNG TÂM SỰ

Trọng Nhân

NÓI LỜI

*Bên mái trường nho nhỏ chốn vùng sâu
Nơi còn đó biết bao là kỷ niệm
Nơi còn đó những trăn trở, băn khoăn
Xin ghi lại qua... đôi dòng tâm sự.*

VỌNG CỐ

1/. Cảnh sống xa nhà đâu làm tôi lơ là trong giảng dạy, trăm nỗi khó khăn tôi có quản ngại bao **giờ**. Nhìn đàn trẻ ngây thơ mà thương cảm vô **bờ**. Chúng hiền ngoan biết kính thầy mến bạn, chăm chỉ học hành, cần mẫn, siêng năng (-) Có đũa hoàn cảnh gia đình hết sức khó khăn, ngoài giờ học còn phải theo cha mẹ ra đồng. Mưa nắng dãi dầu bắt ốc mò cua, khi giữa ban trưa, lúc chiều dần khuất bóng.

2/. Mới tám chín tuổi đầu các em đã quen dần sương gió, góp sức cùng mẹ cha lo việc gia **đình**. Tôi thấy càng yêu hơn công việc của riêng **mình**. Thấy phải hết lòng vì đàn em nhỏ, dạy bảo ân cần từng chữ, từng

câu (-) Có nhiều đêm thao thức với vùng sâu, nghe sóng vỗ mênh mông mùa nước nổi. Thương học trò nghèo lòng thêm bối rối, chia sẻ thế nào, hỡi các em ơi!

NÓI LỜI

*Thường những lúc trong giờ chơi rảnh rỗi
Thầy trò tôi tâm sự nhau nghe
Có đứa bảo: - Đi học khỏe re
Không cực bằng đi mò cua, bắt ốc!*

VỌNG CỎ

5/. Nghe lời so sánh hồn nhiên của đàn trò nhỏ, tôi thấy dạ nao nao thương mấy cho **vừa**. Lòng thầm ước mong các em được sống trong cảnh dư **thừa**. Để vơi bớt đi phần nào vất vả, đừng phải sớm chiều bắt ốc, mò cua (-) Học trò nghèo thua thiệt biết bao nhiêu, từ ăn ở đến áo quần sách vở. Mỗi buổi tan trường thấy thêm thương thêm nhớ, nhớ đứa siêng năng, thương đứa ngoan hiền.

6/. Mười mấy năm rồi tôi vẫn dạy nơi đây, vẫn gắn bó với mái trường vùng lũ. Học trò xưa giờ đây đã lớn, có đứa rời ghế nhà trường, đứa theo học nơi xa. Trong những ngày hè, chúng cũng có ghé qua, thăm thầy cô cũ thuở bơi xuồng đến lớp. Thầy trò bên nhau cười vui rộn rã, vất vả riêng như tan biến tự bao giờ (-).

*Mười mấy năm rồi tôi vẫn dạy nơi đây
Vẫn gắn bó với mái trường nhiều kỷ niệm.
Thêm yêu mảnh đất chốn này
Yêu đàn em nhỏ ngày ngày chăm ngoan./.*

ÔNG LÃO ĐƯA ĐÒ

Lê Quang Trọng

NÓI LỜI

*Đã lâu rồi không về lại chốn xưa
Vẫn nhớ mãi tháng ngày bên sông nước
Bến đò ngang có còn người đưa rước?
Với những chuyến đò bao lượt qua sông...*

LÝ CHIỀU CHIỀU

Bồng bênh, vượt sóng trên dòng sông
Con đò ngang
Lắc lư khơi dòng trắng xóa
Ông đưa chúng tôi đến trường
Ôi! Biết bao chuyến đò, ai từng qua sông
Và ai còn nhớ ông đò...

VỌNG CỔ

1/. Cũng trên dòng sông này mỗi ngày ông đưa người qua lại, với cái tuổi bảy mươi suốt mấy mươi năm

ông xuôi ngược với con **đò**. Ai đến cù lao, cũng nghe giọng hát câu **hò**. Đôi tay ông lão chai vì nắng gió, đôi mắt sáng ngời trên dòng nước mênh mông. (-) Đất quê mình, nằm giữa một con sông, cách chuyến đò ngang cách dòng sông vắng. Lũ trẻ thơ nhìn dòng sông lẳng lặng, mà đỏ mắt nhìn mịt mờ bài học mới...

2/. Mỗi ngày, ông với chiếc đò ngang, đưa đón khách lại qua cùng lũ trẻ đến **trường**. Mùa nước lên tràn ngập con **đường**. Ông lão đã đến tận nhà vận động từng đứa chúng tôi đến lớp, tháng rộng năm dài ông chấp cánh cho biết bao mơ ước bay lên. (-) Những mùa nước lại về, tóc ông lão bạc nhiều hơn. Chiếc nón lá che ông không còn nguyên vẹn nữa, sức khỏe mỗi ngày ông đã yếu nhưng ông vẫn âm thầm hai buổi đón đưa...

NÓI LỜI

*Rồi chúng tôi lớn dần theo năm tháng
Xa lớp, xa trường, xa bến nước tuổi thơ
Đi sang sông mà không dám hẹn ngày trở lại
Mắt của ông đò dõi theo bước mênh mông.*

LÝ CÁI MƠ

*Ngày tôi đi, trời thu trong vắt.
Con nước êm trôi, tiếng dầm lướt trên dòng sông.
Ông đưa tôi qua miền thương nhớ thiết tha
nặng tình.*

*Dòng sông trôi cuộc đời cứ trôi
Tôi đã xa bến đò xưa
Nay trở về... đò đã, ngừng đưa...*

VỌNG CỔ

5/. Nay có chiếc cầu mới khang trang bắc qua đôi bờ thương nhớ, không biết ông lão đưa đò ngày xưa bây giờ còn hay mất mà đò hồi... đò ơi... đò trôi dạt đến nơi... **nào?**... Hoa tím êm trôi nghe lòng thốn thức dạt **dào**. Nhớ ngày nào hái hoa lục bình đùa vui rồi cười khúc khích, mà bây giờ có tìm lại được đâu. (-) Dù cuộc sống muôn màu vẫn không làm sao quên được trong tôi, bóng dáng ông lão trên con đò ngày ngày đưa tôi qua sông đến lớp. Để hôm nay tôi tìm về đền đáp, thì không biết giờ ông đang ở nơi nào...

6/. Rồi tôi cũng tìm đến được nhà thăm ông, nép bên hàng dừa xanh lá vút trời cao. Ông lão ngược mặt nhìn như cố nhớ lại xem, chú là ai mà sao xa lạ quá. Tôi ôm lấy ông nghẹn ngào trong tiếng nói, con là thằng học trò ngày xưa được ông đưa đón qua sông. Ông nhận ra rồi thằng nhỏ trong đám trẻ xóm trên, ước mơ lớn lên chung tay xây dựng quê nhà. (-) Giờ ông lão đã già, dáng đi không còn mạnh nữa, nhưng vẫn ngày ngày đi bồi đắp những tương lai...

*Ông đò và một dòng sông
Mãi còn theo suốt những dòng đời trôi./*

ĐIỀU VÔ GIÁ

Danh Du Số

NÓI LỜI

*Nhớ ngày cháu được đứng vào hàng ngũ Đảng
Ông vui mừng nhưng lòng thấy băn khoăn
Vốn sống một đời ông chỉ dạy ân cần
Mong cho cháu trở thành người Đảng viên ưu tú.*

VỌNG CỐ

1/. Thời gian dần trôi ông vẫn luôn dõi theo từng bước trưởng thành của cháu, hăng hái, quyết tâm, nhiệt tình, năng nổ con đường đi lên rạng rỡ huy **hoàng**. Rộng mở tương lai tiến bước vững **vàng**. Lòng ông rất vui tự hào về cháu, thế hệ kế thừa đã đủ sức vươn xa. Truyền thống gia đình “Nghèo cho sạch, rách cho thơm”, dù phải trải qua bao nỗi thăng trầm. Cuộc sống thanh bần mặc đời lắm bon chen, vẫn luôn luyện rèn vững vàng ý chí.

2/. Những tường dòng đời sẽ trôi xuôi êm ả, để lòng của ông được thanh thản an **nhàn**. Ai có ngờ đâu

chuyện dẫu bề khôn *lường*. Cháu phạm sai lầm khi bước vào ngã rẽ, không kiểm chế bản thân mình trước cám dỗ xa hoa. Tài năng có thừa nhưng những nhiều quan liêu, đánh mất niềm tin của nhân dân về Đảng. “Sông không có nguồn làm sao có nước, cây mất gốc rồi cây sẽ héo khô”.

PHI VÂN ĐIỆP KHÚC

*Bước chân lỡ lầm phụ niềm tin
Của bao nhiêu người từng hy sinh
Nghĩa nhân không tròn
Nỡ đành quên những lời ông đã khuyên
Như ngọc kia năng mài mới sáng trong...*

VỌNG CỎ

5/. Cháu đã bỏ ngoài tai những lời ông khuyên dạy, quên lời di chúc thiêng liêng của Bác lúc ly *trần*. Phải giữ gìn Đảng thật sạch trong như đôi mắt của *mình*. Đạo đức cách mạng không phải nói suông bằng lời hoa mỹ, mà phải thực hành từ chính bản thân. Tìm hiểu tâm tư nguyện vọng của người dân, việc làm, suy nghĩ phải có lợi cho dân cho nước. Bao liệt sĩ hy sinh chỉ mong có được, độc lập tự do hạnh phúc cho muôn nhà.

6/. May mắn là cháu biết quay đầu trước khi quá muộn, biết kiên trì hối lỗi sửa sai. Biến cố cuộc đời là

chuyện không may, cũng là kinh nghiệm sống cần nên
nếm trải. Xã hội đi lên sẽ thẳng tay đào thải, những u nhọt
hại người tiềm ẩn đâu đây. Làm sai mà biết sửa sai, sẽ còn
tìm thấy tương lai cuộc đời.

*“Gạo đem vào giã bao đau đớn
Gạo giã xong rồi trắng tựa bông
Sống ở trên đời người cũng thế
Gian nan rèn luyện mới thành công”./.*

VĨNH BÌNH QUÊ TÔI

Châu Thành

Nữ: Vĩnh Bình quê ta
 Trên cánh đồng lúa trải bạt ngàn
 Bên dòng Mặc Cần Dung
 Ghe tàu tấp nập chở lúa đầy khoan
 Cánh đồng mẫu lớn, sản xuất, giảm nhiều chi phí
 Bà con lợi nhiều, từ khâu phân thuốc, giống thì
 khỏi lo.

Nam: (Chăm sóc ruộng đồng có anh ép - ép (F F) tận
 tình giúp dân).

VỌNG CỎ

Nữ: *I/.* Anh ơi! Vĩnh Bình quê ta, một xã vùng sâu
 vùng xa nên mọi thứ vẫn còn thiếu kém, vì thế
 chính quyền địa phương cùng với công ty mở ra
 cánh đồng mẫu lớn, tập trung sản xuất thật hiệu
 quả không *ngờ*.

Nam: ... Một hướng đi mà bà con ta luôn mơ ước đợi *chờ* - Từ khi gia nhập cánh đồng mẫu lớn đã thay đổi nhiều vị thế của người dân.

Nữ: ... Mọi người đều cảm thấy sung sướng lâng lâng. Bồi sản phẩm làm ra không còn bị ép giá. Cũng như nước cạn đồng, cá được về sông. Mặc sức tung hoành đua nhau vùng vẫy.

Nam: 2/. Em ơi! Nhớ lại ngày xưa, cuộc sống người dân thật là vất vả, đường sá khó khăn nặng bụi mưa *bùn* - Mà giờ đây giao thông đi lại dễ *dàng* -

Nữ: ... Cuộc sống đổi thay không còn cầu tre lắc lẻo, mà được thay vào những chiếc cầu treo. Thôn xóm quê mình rộn rã tiếng cười reo. Bởi con cháu đến trường không còn sợ té nước.

Nam: ... Sáng kiến cầu treo không phải là kỹ sư trí thức. Mà nông dân huyện mình, chính là tam gia: Hiếu, Hùng, Nhơn.

LÝ MỸ HÙNG

Nữ: Ngày nay, quê mình ấm no đời đời.
Vang vang tiếng cười vui chan hòa thiết tha
bao tình.

Nam: Tình quê, bên câu chung thủy, thấy lòng luyện
lưu. Tiếng hát yêu thương, âm vang dưới mái
trường xưa.

Nữ: Trẻ thơ nô đùa tung tăng mừng vui khúc hát.
Quê hương Vĩnh Bình, tươi đẹp vạn đời sau.

VỌNG CỔ

Nam: 5/. Những đêm sáng trăng thanh, em có nghe lòng mình thao thức. Qua tiếng nhạc lời ca, hòa điệu ngân nga từng câu hát ân *tình*.

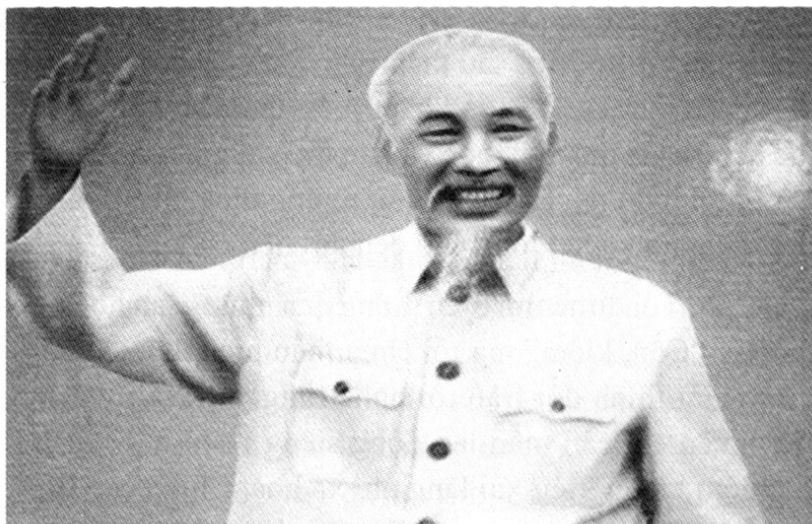
Nữ: ... Đây là những làn điệu dân ca tài tử quê *mình* - Đã qua rồi cảnh đời đen tối, nông thôn mới đổi đời, cuộc sống vươn lên.

Nam: ... Dòng kênh Mạc Cần Dung vẫn êm đềm xuôi chảy, đưa nước ngọt về tắm mát đất quê ta. Hương lúa thơm của cánh đồng mẫu lớn, sẽ xây dựng thương hiệu gạo Việt Nam mình.

Nữ: 6/. Anh ơi! Về với quê hương, mọi người sẽ thấy mến thương cảnh đẹp của miền quê sông nước. Có bác nông dân quây quần trên ruộng lúa. Có những cánh cò, bay lả bay la. Với những cuộn khói đốt đồng lan tỏa bay xa. Tạo thành một bức tranh tuyệt mỹ.

Nam: ... Gợi nguồn cảm hứng cho tâm hồn người thi sĩ.
Đệt những vần thơ lá lướt tuyệt vời
Quê hương mến khách gọi mời
Có cô em gái, miệng cười dễ thương.

Nữ: Đến rồi lưu luyến vấn vương
Khi xa nhớ mãi quê hương Vĩnh Bình./.

GUƠNG BÁC CHO TÔI MỞ RỘNG TẦM NHÌN

Phan Ngọc Trung

NÓI LỜI

Từ khi có cuộc vận động học tập và làm theo gương Bác

*Tôi cứ mãi nghĩ suy mình học và phải làm gì!?
Bởi việc Bác làm luôn ở tầm hiểu xa trông rộng
Đưa một dân tộc anh hùng giành lấy độc lập,
tự do.*

VỌNG CỎ

*1/. Bác Hồ ơi! Bác đã đi xa nhưng để lại muôn đời
cho cháu con một tấm gương trong suốt như pha lê cùng*

nhau soi rọi lại bản thân **mình**. Học phải thành tâm với tất cả chân **tình**. Mưa lâu thấm sâu nên việc học tập theo Người đã dần dà lan tỏa khắp miền quê. Một lần được học là một lần mở mắt, học và làm theo tấm gương Người đã mở lối nhìn xa. Học ở Bác từ những điều giản dị nhất, nhưng làm phải hết lòng cho đến nơi đến chốn.

2/. Tôi được tìm hiểu thông qua những lần học tập, hai chữ “Cần, kiệm” mà tôi chưa thấu hiểu được **nhieu**. Được giải thích đôi trao tôi nghe từng ý đủ **đầy**. “Cần” tức là cần cù, cần mẫn lao động siêng năng, “Kiệm” là tiết kiệm không tiêu xài lãng phí xa hoa. Cái gì cấp thiết thì phải chi tiêu cho đúng, nhưng nói và làm cần phải quyết tâm.

Thấm sâu lời Bác ân cần

Làm theo gương Bác đời thường quanh... ta.

NGÂM

Tấm gương sáng Người soi phía trước

Để toàn dân, toàn Đảng làm theo

Bao gương sáng đã làm theo lời Bác

Nhân rộng điển hình lan tỏa khắp nơi nơi.

VỌNG CỔ

5/. Học tập Bác là học cả đời, phải coi là máu thịt trong ta, phải coi là lẽ sống của con **người**. Tình yêu với nước với dân Bác dành trọn cuộc **đời**. Tôi làm ngay chiếc ống tre vừa được xem trong phóng sự, có tên

từng người trên mỗi ống... tre. Tích cóp hằng ngày tăng cường tích lũy, dần dà rồi tiền nhỏ cũng thành to. Lao động siêng năng nuôi heo để nái, phần đầu bốn năm, sáu lứa đã xuất... chuồng.

6/. Năm nay tôi đã thoát nghèo. Cuộc sống vững bền nhờ “cần kiệm” chất chiu. Gia đình tôi được ăn ngon mặc đẹp, hăng hái góp phần xây dựng nông thôn. Phum, sóc khang trang từng ngày khởi sắc, xây mới quê mình từ sự đồng thuận lòng dân. Kinh, Khmer chung tay dựng xây đời mới, bản sắc phát huy nâng cao đời sống tinh... thần. Biên giới quê tôi thay da đổi thịt, bởi ý Đảng lòng người đã quyết dựng xây.

Làm theo gương Bác sáng ngời

Đổi mới quê mình, đổi mới cuộc đời tôi./

DÁNG ĐỨNG TRÊN BIỂN ĐEN

Trần Văn Xích

NÓI LỜI

*Từ Cửu Long đi dòng lên Hắc Hải
Mang ước vọng tự do mong đốt cháy mọi xích xiềng
Người công nhân noi gương sáng của tổ tiên
Bóng cờ đỏ rợp hồng trên toàn thế giới.*

VỌNG CỐ

1/. Có dáng đứng cao để công nhân, nông dân khắp nơi nơi vùng lên đồng khởi, Việt Nam ơi Tôn Đức Thắng anh **hùng**. (-) Trên biển Bắc Âu sương tuyết phủ lạnh **lùng**. Một công nhân đi đầu trong giai cấp, rọi sáng con đường xã hội Chủ nghĩa Mác - Lênin. (-) Khắp bốn biển năm châu từ đông qua tây, từ nam lên bắc, đâu đâu dân chúng cũng đều đứng dậy chống bọn đế quốc xâm lăng để giành lại quyền độc lập-tự do-dân chủ. (-)

2/. Sống trong cảnh đói nghèo bởi làm thân nô lệ, người người mạnh dạn đấu tranh tháo bỏ gông xiềng, thế

giới đồng loạt đứng lên đòi cách mạng dân quyền. Hỡi...
đế quốc hãy trao trả nền độc lập, để các dân tộc thuộc địa
được quyền bình đẳng tự do. (-)

Thế là đàn áp bắt giam

Tử hình đầy ải ra ngoài đảo hoang

Đầy trời lửa đạn ngút ngàn

Pháo bom trút xuống xóm làng quê hương. (-)

NGÂM THƠ

Đường cách mạng gọi tình yêu Tổ quốc

Hợp lòng dân trên mảnh đất quê hương

Đưa tay cao - thế đánh Pháp lên đường

Vào Công hội Đỏ chống Lang Sa cướp nước.

Tuổi trẻ thanh niên Tiên phong đi trước.

Người thường dân vào tổ chức, chiến khu

Hỡi Công - Nông hãy đứng dậy diệt thù

Viết lịch sử ngày Nam Kỳ khởi nghĩa.

VỌNG CỔ

5/. Mấy chục năm dài gian nan đánh Tây đuổi Mỹ
để giành quyền tự do dân chủ, người công nhân Việt Nam
vẫn nêu cao tấm gương đấu tranh của một dân tộc tự đứng
lên để giải phóng sơn hà. (-) Độc lập, tự do không thể dựa
trên những câu sáo ngữ ôn hòa, vì nhân dân chúng ta nên
hy sinh tất cả hợp sức chung lòng dưới cờ lãnh đạo của
Đảng Cộng sản Việt Nam. (-)

Toàn dân đoàn kết một lòng

Đánh tan xâm lược, non sông hòa bình

*Ngày mai đất nước hồi sinh
Việt Nam thống nhất Bắc Nam một nhà. (-)*

6/. Trên sóng nước phù sa mệnh mông mặt sông
Cửu Long in rõ bóng dáng hiền hòa của quê hương cù
lao Ông Hồ, nơi xuất phát trái tim cách mạng thời đại
xã hội chủ nghĩa Mác - Lênin, nơi lịch sử Việt Nam ghi
danh một vĩ nhân anh hùng có tên Tôn Đức Thắng của
thế kỷ hai mươi, vinh hạnh thay cho miền Nam Tổ quốc
thành đồng. (-)

*Đất An Giang - Mỹ Hòa Hưng
Tới đây trong dạ nghe tình thiết tha
Miền Nam non nước nở hoa
Thành phố Long Xuyên dựng tượng nhà nhà
nhớ ơn. (-)*

MẶT TRỜI HỒNG VIỆT NAM

Nguyễn Định Yên

PHỤNG HOÀNG

Bác Hồ ơi! Cả đời Bác hy sinh cho non sông cho dân tộc. Bác là tấm gương sáng mà hậu thế phải học tập noi... gương.

*Cả một đời như giọt sương tinh khiết
Là ánh dương hồng sáng soi muôn lối
Là chân lý muôn đời, là mạch sống của con tim
Muốn lèo lái con tàu vượt trùng khơi
Gương Bác là kim chỉ nam, là sao Bắc Đẩu
dẫn đường*

*Dù bóng tối vây quanh, ánh dương hồng luôn
soi lối*

*Phù phiếm xa hoa làm gì, để cuộc đời là bóng
tối vây*

Quanh.

Đừng là con thiêu thân

Vì ánh sáng xa hoa mà hối tiếc cả đời

*Bác đã để lại cho chúng ta những gương sáng
ngời ngời*

Cuộc sống giản đơn, danh thơm muôn đời để lại

Con cháu sau này học cách sống của tiền nhân

Bác là vầng dương sáng soi cho bao thế hệ

Bình dị trong tim của triệu triệu con người

Là vị tiên ông của dân tộc Tiên Rồng.

VỌNG CỎ

1/. Ôi cuộc đời Bác sống giản đơn để làm gương cho dân tộc. Lòng Bác vị tha như đất sinh **thành**. Bác muốn non sông ta mãi mãi trường **tồn** - Từ cái mặc cái ăn cũng là lời răn dạy sống bình dị mà kiên cường mộc mạc nghĩa nhân (-) Trải bao cuộc thăng trầm khổ nhục tù lao, trước kẻ thù Bác vẫn kiên cường không chùn bước - Tư tưởng của một vĩ nhân đã in sâu vào trái tim nhân loại, giản dị mà phi thường là Việt Nam ta đó.

2/. Dù cho sông cạn đá mòn

Tấm lòng của Bác vẫn trường tồn với núi sông

Hiện từ như vị tiên ông

Bóng hình của Bác là mặt trời hồng Việt Nam

Ôi! Việt Nam hai tiếng thiêng liêng sẽ là mãi mãi, vì có hình bóng thân yêu của vị cha **già** - Non sông được như ngày nay là làm theo lời dạy của **Người** - Một tư tưởng vô song gắn liền với một nền chân lý Việt Nam mãi là giống Rồng Tiên (-) Làm theo lời Người là ánh sáng vô biên, non sông giàu mạnh hơn theo từng thế hệ Bác ơi dù Bác đã đi xa, nhưng tư tưởng và tấm gương của Bác, sẽ là ánh đuốc soi đường cho con cháu mai sau.

NÓI LỜI

Gương sáng của Bác như Thái Sơn sừng sững

Ngày âu lo đêm trần trọc không yên

Bắc Nam ngày nào còn chia cắt

Yên giấc được sao dưới trăng thanh

VỌNG CỐ

5/. Bác ơi non sông ta nay liền một dải, đã đứng vững và tiến lên bằng đôi chân rắn rỏi của giống Tiên **Rồng**. Là con cháu Hồ Chí Minh, chúng con quyết định xây quê hương giàu đẹp đảng **hoàng** - Để những ước mơ của Bác nay thành hiện thực, non nước yên bình một dải gấm hoa - Đất trời này nay đã về ta, ruộng vườn xanh ngát thỏa lòng ước mơ - Vươn lên trong ánh mai hồng, làm theo lời Bác đất nước luôn mạnh giàu.

6/. PHI VÂN ĐIỆP KHÚC (4 Câu chót)

Nhớ và khắc ghi muôn đời

Lời vàng Người trao

Thắm sâu trong lòng, đừng quên

Chuốt trau đêm ngày, để đời sau

Sử vàng khắc ghi

Dù đường đi còn gập ghềnh khó khăn.

(Ca tiếp): Đã có bao người gục ngã vì tiền tài danh lợi, học và làm theo gương Bác, là hành trang là lẽ sống cho cuộc đời (-) Đừng là con thiêu thân lao mình vào ánh sáng sống vì mọi người là hạnh phúc của đời ta. Gương Bác Hồ là kim chỉ nam dẫn lối, học tập và làm theo lời Người là đất nước phồn vinh./.

MỤC LỤC

- Về vang người lính Cụ Hồ	7
Danh Thị ATICAH	
- Theo gương Bác	10
Huỳnh Ngọc Ẩn	
- Thương lắm người ơi	13
Trần Phước Bình	
- Làm theo lời Bác	16
Trần Phước Bình	
- Làm theo lời Bác	19
Nguyễn Văn Bình	
- Đất Thoại lưu dấu tình anh	22
Quang Chính	
- Tên anh sáng đẹp quê hương	25
Son Hà	
- Như một bài thơ	28
Trần Mỹ Hạnh	

- Như là cổ tích	32
Trần Kim Hằng	
- Người lưu chiến tích	35
Trần Kim Hằng	
- Bên dòng sông Hậu nhớ Bác Hồ	38
Mỹ Hằng	
- Đời thương người cựu chiến binh	41
Bửu Hiệp	
- Tấm lòng nhân ái người con Tân Lập	44
Huỳnh Thị Hoa	
- Thương nhớ bóng Tùng	47
Nguyễn Hồng	
- Mây trắng cù lao	50
Nguyễn Hồng	
- Tấm lòng của Bác	53
Uông Trung Hưng	
- Vĩnh Tế ngày mới	57
Dương Khang	
- Quê tôi Nông thôn mới	59
Dương Khang	
- Cuộc đời thầm lặng	61
Viết Lãm	
- Vĩnh Khánh tôi yêu	64
Viết Lãm	

- Bình Thạnh quê tôi	67
Võ Văn Long	
- Bình Thạnh chung tay xây dựng Nông thôn mới	70
Võ Văn Long	
- Niềm vui nhỏ	73
Trung Nguyên	
- Những bóng hồng biên giới Tây Nam	76
Như Nguyễn	
- Người tặng chữ	79
Trọng Nhân	
- Đôi dòng tâm sự	82
Trọng Nhân	
- Ông lão đưa đò	84
Lê Quang Trọng	
- Điều vô giá	87
Danh Du Số	
- Vĩnh Bình quê tôi	90
Châu Thành	
- Gương Bác cho tôi mở rộng tầm nhìn	93
Phan Ngọc Trung	
- Dáng đứng trên biển đen	96
Trần Văn Bích	
- Mặt trời hồng Việt Nam	99
Nguyễn Định Yên	

LÀM THEO LỜI BÁC

NHIỀU TÁC GIẢ

AN GIANG HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TẤM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC HỒ CHÍ MINH

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - VĂN NGHỆ TP.HCM
88 - 90 Ký Con, P.Nguyễn Thái Bình, Quận 1 - TP.HCM

ĐT: (08) 38216009 - 39142419

Fax: (08) 39142890

Email: nxbvhvn@nxbvvanhoavannghe.org.vn

nxbvvanhoavannghe.org.vn

Website: nxbvvanhoavannghe.org.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc

Huỳnh Thị Xuân Hạnh

Biên tập: Trần Thị Hoàng Tân

Sửa bản in: Mai Hoàng

Trình bày: Trần Thanh Tâm

Bìa: Bùi Quang Vinh

Liên kết xuất bản:

Hội Liên hiệp Văn học Nghệ thuật An Giang

In lần thứ nhất. Số lượng: 500 cuốn, khổ 13 x 20 cm

Tại: Công ty Cổ phần In Khuyến Học Phía Nam

(Số 9 - 11, đường CN1, phường Sơn Kỳ, quận Tân Phú, Tp.HCM)

Số đăng ký KHXB: 95-2015/CXB/03-03/VHVN

Quyết định xuất bản số: 21/QĐ-NXBVHVN ngày 27 tháng 01 năm 2015

In xong và nộp lưu chiểu Quý I năm 2015

Danh Thị ATICAH
Huỳnh Ngọc Ẩn
Trần Phước Bình
Nguyễn Văn Bình
Quang Chính
Sơn Hà
Trần Mỹ Hạnh
Trần Kim Hằng
Mỹ Hằng
Bửu Hiệp
Huỳnh Thị Hoa
Nguyễn Hống
Uông Trung Hưng
Dương Khanh
Viết Lâm
Võ Văn Lọng
Trung Nguyên
Như Nguyễn
Trọng Nhân
Lê Quang Trọng
Danh Du Số
Châu Thành
Phan Ngọc Trung
Trần Văn Xích
Nguyễn Định Yên

SÁCH KHÔNG BÁN